

Llei 22/2005, de 29 de desembre, de la comunicació audiovisual de Catalunya

Text consolidat d'acord amb les modificacions introduïdes per la Llei 11/2007, d'11 d'octubre, de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals; la Llei 5/2008, de 24 d'abril, del dret de les dones a eradicar la violència masclista; la Llei 20/2010, de 7 de juliol, del cinema, la Llei 2/2012, de 22 de febrer, de modificació de diverses lleis en matèria audiovisual, i la Llei 3/2015, de l'11 de març, de mesures fiscals, financeres i administratives; i amb les inconstitucionalitats i nul·litats declarades per les sentències núm. 78/2017, de 22 de juny i núm. 86/2017, de 4 de juliol, dictades pel Tribunal Constitucional en els recursos d'inconstitucionalitat núm. 8112 i núm. 3766, de 2006, respectivament; i la sentència núm. 48/2018, de 10 de maig, dictada en el recurs d'inconstitucionalitat núm. 6687/2012.

Aquest text és una transcripció. En cas de dubte en la interpretació, l'únic text legal en plena validesa és el publicat al Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya.¹

Preàmbul

La Llei 10/1983, del 30 de maig, de creació de l'ens públic Corporació Catalana de Ràdio i Televisió i de regulació dels serveis de radiodifusió i televisió de la Generalitat de Catalunya, és la primera llei promulgada a Catalunya relacionada amb el sector audiovisual. Comportà la creació del servei públic de radiodifusió de la Generalitat de Catalunya, que tingué una importància cabdal en la promoció, el coneixement i la difusió de la llengua i la cultura catalanes, i en la conformació d'un sistema audiovisual propi de Catalunya.

Després de vint-i-dos anys d'aquest fet, el sector audiovisual ha experimentat profundes transformacions. En són algunes mostres: la irrupció de les televisions privades, l'any 1988, que trenquen el monopoli de les televisions públiques (l'estatal i les autonòmiques); els canvis tecnològics que fan possible la difusió per satèl·lit i per cable; l'aparició de les televisions d'àmbit local i les d'accés condicionat; la liberalització de les xarxes de telecomunicacions; la liberalització de la televisió per cable i l'aparició de la televisió digital terrestre, que obre noves possibilitats de difusió, i l'accés a serveis relacionats amb la societat de la informació.

Totes aquestes transformacions s'han fet a partir de les diverses normatives estatals que s'han promulgat durant aquests anys i de la regulació continguda en la Directiva 89/552/CEE, coneguda com a Directiva de televisió sense fronteres. Atesa la necessitat d'adequar la regulació del sector a les noves tecnologies, de preveure noves formes de gestió i de disposar d'una regulació global d'aquesta matèria, cal l'aprovació d'una llei que reguli el sector audiovisual de Catalunya.

En efecte, la Resolució 3/VI del Parlament de Catalunya, sobre els mitjans audiovisuals de Catalunya, ja acordava la necessitat de modificar el marc legal del sistema de comunicació audiovisual de Catalunya, perquè el considerava insuficient i inadequat a la realitat actual. Aquest acord comporta el reconeixement de la importància estratègica, econòmica i política del sector audiovisual i de la necessitat de tenir una normativa pròpia sobre aquesta matèria. Estableix també la necessitat que el Consell de l'Audiovisual de Catalunya esdevingui una veritable autoritat reguladora independent que compleixi les funcions de vigilància i control sobre el sector, amb la garantia que aquest control no sigui influït per consideracions polítiques a curt termini. En la mateixa línia d'aprofundiment democràtic, s'acordà d'actualitzar l'organització de la Corporació

¹ S'han ombrejat les modificacions, addicions i declaracions d'inconstitucionalitat i nul·litat que s'han introduït en el text d'aquesta Llei per tal d'identificar-les amb major facilitat.

Catalana de Ràdio i Televisió per a dotar-la de més independència, professionalitat i viabilitat econòmica, dotar el Consell d'Administració de més atribucions i adequar l'organisme a les exigències de canvis tecnològics i noves demandes.

Com a conseqüència d'aquest mandat, es promulgà la Llei 2/2000, del 4 de maig, del Consell de l'Audiovisual de Catalunya, que crea la primera autoritat reguladora independent a l'Estat espanyol, la qual és un referent per a les que es creen posteriorment en altres comunitats autònomes. Les modificacions successives d'aquesta llei han anat ampliant les competències del Consell de l'Audiovisual de Catalunya, especialment pel que fa la intervenció en la concessió de llicències i la capacitat sancionadora.

La Llei de la comunicació audiovisual de Catalunya és fruit també d'aquest mandat parlamentari, i ha d'ésser un instrument essencial per a l'ordenació de les normes que regulen aquest sector, amb l'establiment d'un model coherent que s'adapti a les noves realitats, les noves tecnologies i els nous models de gestió. Aquesta llei ha de servir també com a marc de referència per a impulsar el sector audiovisual, i fer-lo més competitiu en l'actual context econòmic.

El text d'aquesta llei recull les aportacions de l'Informe del Consell de l'Audiovisual de Catalunya sobre la futura llei de l'audiovisual de Catalunya, que el mateix Parlament va encarregar a aquest organisme.

II

Aquesta llei es fonamenta en el dret dels ciutadans de Catalunya a disposar d'un sistema audiovisual que reflecteixi llur realitat immediata a partir de formes expressives vinculades a llur ventall de tradicions, és a dir, l'entorn simbòlic, i ha d'atorgar a la Generalitat, en defensa dels drets i els interessos dels ciutadans, la capacitat d'intervenir en la regulació dels operadors i els continguts. És per aquest motiu que Catalunya, com a comunitat amb un patrimoni cultural específic, no pot ésser considerada només una part dels grans mercats de consum audiovisual proveïts des de fora de la mateixa comunitat mitjançant operadors i continguts sorgits d'altres tradicions.

Cal destacar que amb aquesta llei el sistema audiovisual propi de Catalunya, que se sobreposa en el seu propi territori amb els espais de recepció audiovisual estatal i internacional, s'organitza en dos nivells: el nivell nacional, estructurat al voltant de mitjans i serveis que abracen tot el territori de Catalunya i que tenen la possibilitat preferent de vincular-se, en les condicions que la normativa estableixi, al teixit de mitjans dels altres territoris de llengua i cultura catalanes, i el nivell local o de proximitat, que comprèn els àmbits municipal i supramunicipal, en el marc de les demarcacions que la normativa estableixi. L'activitat audiovisual sense ànim de lucre ha de tenir també presència en l'espai públic de comunicació.

El sistema audiovisual català, en els dos nivells que s'han diferenciat, s'estructura a partir d'un sector públic que garanteix la prestació del servei públic i d'un sector privat competitiu, viable, plural i divers.

III

En el document "La definició del model de servei públic", elaborat pel Consell de l'Audiovisual de Catalunya en compliment de la Resolució 342/VI del Parlament, el Consell feia diverses reflexions sobre la precarietat del marc competencial de què disposa la Generalitat en l'àmbit audiovisual. Tanmateix, actualment es fa difícil sostenir

la coherència i la vigència d'aquest marc regulador, a causa de diverses circumstàncies sobrevingudes que el fan anacrònic.

Efectivament, avui no es pot fer una llei reguladora de la comunicació audiovisual a partir del manteniment a ultrança del principi del servei públic entès com a monopoli de l'activitat de comunicació audiovisual, i menys encara com a monopoli d'un únic poder públic. Cal recordar que el Tribunal Constitucional fins ara ha respectat l'esquema actual, però alhora ha advertit que cal fer efectiva la llibertat de comunicació que garanteix l'article 20 de la Constitució espanyola. Aquesta adaptació esdevé encara més necessària quan un dels fonaments del monopoli, l'escassetat de l'espai radioelèctric, s'ha afeblit a causa de l'emergència de tecnologies que no l'empren o que el flexibilitzen notablement, com és el cas, per exemple, de la digitalització.

D'altra banda, l'experiència d'aquests darrers anys posa de manifest una situació de pluralisme en els serveis públics que va indissociablement lligada al paper institucional que tenen les comunitats autònomes i els municipis. En un sistema constitucional basat en la pluralitat de poders públics i en el principi d'autonomia, difícilment pot continuar tenint vigència un model de "concessió" dels mitjans públics dependents de les comunitats autònomes i dels municipis respecte de l'Estat.

Aquestes consideracions permeten de deduir que el nou marc jurídic audiovisual s'ha de fonamentar en la reconsideració de la noció de servei públic, en el seu doble vessant de monopoli i de titularitat, en el reconeixement de la llibertat de comunicació amb la modificació consegüent de l'actual règim de concessió per un d'autorització o llicència i, finalment, en el reconeixement d'un major protagonisme de la Generalitat en la regulació del sector audiovisual, tant en l'àmbit dels mitjans públics autonòmics i locals com en el dels operadors privats. Aquests són els canvis conceptuals bàsics que apareixen en aquesta llei.

És important destacar que la competència que la Constitució espanyola reserva a l'Estat en matèria de comunicació audiovisual se circumscriu a l'establiment de les normes bàsiques, la qual cosa permet de reconèixer a la Generalitat un espai d'actuació molt més ampli que el que ha tingut fins ara i en el qual encaixa plenament una llei que regula de manera sistemàtica tots els sectors que formen part de la matèria audiovisual a Catalunya.

Finalment, des d'una perspectiva diferent, però no menys important, la iniciativa per a elaborar una llei reguladora del sector audiovisual també es justifica per la necessitat d'ordenar un sector normatiu que no disposa d'un marc legal clarament definit i que integri sistemàticament tots els elements que l'han de configurar. En aquests darrers anys el sector audiovisual ha estat sotmès a una actuació legislativa fragmentada, dictada molt sovint per la necessitat de donar resposta a problemes concrets i mancada, per tant, de coherència interna i també de seguretat jurídica per als operadors i els poders públics que l'han d'aplicar. La reconducció del sistema a un marc general de referència també és, doncs, un objectiu que cal valorar.

La Llei de la comunicació audiovisual de Catalunya compleix una funció de marc regulador general, llevat només de tot allò que afecta l'organització dels mitjans públics de la Generalitat i la regulació del Consell de l'Audiovisual de Catalunya, que tenen les seves pròpies lleis específiques.

Aquesta llei consta de cent quaranta articles, estructurats en nou títols, quatre disposicions addicionals, sis disposicions transitòries, una disposició derogatòria i una disposició final.

IV

El títol I incorpora els principis i els valors essencials implicats en l'exercici de l'activitat vinculada a la comunicació audiovisual. Val a dir que la comunicació audiovisual es caracteritza per la implicació de diverses perspectives, com ara la llibertat de comunicació, la protecció dels drets de l'audiència i la garantia del servei públic, la qual cosa fa que els principis reguladors s'hagin d'establir atenent també la multiplicitat i la diversitat de valors que hi ha en joc.

Aquest títol incorpora la definició dels conceptes que apareixen en la Llei i dels continguts essencials que es desprenen de la llibertat de comunicació, el principi de lliure elecció dels missatges audiovisuals, la funció de servei públic, la veracitat informativa, la protecció de drets fonamentals i altres drets essencials: el dret de rectificació, el valor i els efectes del pluralisme, la llibertat de recepció i el principi de neutralitat tecnològica.

V

El títol II tracta de l'espai radioelèctric. La Llei parteix de la consideració de l'espai radioelèctric com un element instrumental de l'activitat de comunicació audiovisual, la qual cosa permet de diferenciar les competències sobre telecomunicacions i sobre mitjans de comunicació i fa coherent que la Generalitat pugui exercir potestats amb relació a l'ús de l'espai radioelèctric.

Tot i la consideració de les telecomunicacions com a competència exclusiva de l'Estat .article 149.1.21 de la Constitució espanyola., cal fer compatible aquesta competència amb les de la Generalitat de Catalunya en matèria audiovisual, tot tenint en compte el marc tecnològic actual. Efectivament, l'espai radioelèctric era un bé escàs, però avui l'avenç de la tècnica en permet un ús força més ampli i eficient, i, en la mesura que la Generalitat té les competències en matèria audiovisual en l'àmbit de tot o part del territori de Catalunya, és raonable que també pugui gestionar el mitjà pel qual es presten aquests serveis. Així, la Generalitat té una capacitat gestora sobre tots els elements que intervenen en la comunicació audiovisual, sense excloure'n els tècnics, i pot fer una intervenció integral amb vista a l'exercici de totes les funcions administratives que poden tenir lloc pel que fa al sector.

D'altra banda, la gestió de l'espai radioelèctric en l'àmbit estatal té efectes directes sobre el sector audiovisual a Catalunya. Per aquesta raó i amb l'objectiu d'assegurar la coherència de models i també el pluralisme cultural i lingüístic, aquesta llei estableix mecanismes de participació de la Generalitat en la planificació d'àmbit estatal, sens perjudici de la coordinació i la cooperació necessàries entre les dues administracions.

VI

El títol III regula el servei públic audiovisual de Catalunya. La necessitat d'una ordenació adequada del conjunt del sector audiovisual de Catalunya exigeix d'atorgar una importància particular a la garantia i a la definició i la delimitació correctes de l'abast de la prestació de serveis públics audiovisuals, tant en l'àmbit autonòmic com en l'àmbit local.

La radiotelevisió pública constitueix un factor clau en el manteniment d'un espai de comunicació en què hi hagi una distribució equilibrada i democràtica de les expressions i les informacions que es generen en els sistemes polític, econòmic, social i cultural.

Cal entendre el servei públic de radiodifusió com una activitat de subministrament o prestació de serveis audiovisuals que s'orienta a la creació de les condicions

necessàries que permetin la plena vigència de les llibertats d'expressió i comunicació, la plenitud del funcionament democràtic del sistema i la satisfacció adequada i efectiva de tot un seguit de drets i principis d'origen constitucional i estatutari, com ara el dret a l'educació i a l'accés a la cultura, l'impuls del coneixement i l'ús de la llengua catalana, i l'afavoriment de la cohesió i el pluralisme socials.

Aquesta llei defineix les missions del servei públic audiovisual de la Generalitat, sens perjudici que el contracte programa n'especifiqui els objectius concrets. D'aquesta manera es compleix el requeriment constitucional, que és el fonament, en definitiva, de la legitimitat de la prestació del servei públic, i també es compleixen les exigències que la normativa i les institucions comunitàries han formulat de manera clara en aquest sentit. D'altra banda, aquesta llei també fa referència als principis generals sobre la base dels quals s'han de definir les missions del servei públic audiovisual d'àmbit local que, a partir de l'aplicació del principi d'autonomia local, els ens locals o els consorcis han de concretar en el reglament d'organització i funcionament del servei.

Val la pena d'emfasitzar que la radiodifusió de servei públic ha d'emprar i, si escau, establir tots els canals o les vies de comunicació i tots els formats o els llenguatges més adequats. El servei públic de radiodifusió, sia en l'àmbit local o en l'autonòmic, ha d'ocupar un lloc central en l'espai català de comunicació audiovisual, perquè constitueix un element principal en la garantia del seu desenvolupament plural, divers i democràtic.

Cal posar també en relleu que aquesta llei garanteix la universalitat absoluta en l'accés a les corresponents prestacions del servei públic audiovisual. En aquest sentit, estableix que els serveis públics audiovisuals són d'accés lliure i universal per a tots els ciutadans i, per tant, no poden establir cap tipus d'accés condicional. A més, aquesta llei imposa als distribuïdors de serveis de comunicació audiovisual que explotin xarxes públiques per a la prestació de serveis de radiodifusió l'obligació de subministrar als seus abonats les programacions de servei públic tant pel que fa a l'àmbit autonòmic com al local, sense que això pugui comportar cap cost afegit per als abonats. La raó d'aquesta disposició és clara: com que en els sistemes de prestació de serveis audiovisuals aquests operadors tenen una capacitat molt intensa per a determinar els tipus de serveis als quals poden accedir els usuaris, la llei ha d'evitar l'ús d'aquesta capacitat, d'acord amb l'habilitació de l'article 31 de la Directiva 2002/22/CE del Parlament i el Consell europeus coneguda com a Directiva del servei universal., que podria perjudicar la visibilitat dels operadors públics.

Pel que fa al servei públic audiovisual que és competència de la Generalitat, aquesta llei atribueix la responsabilitat de la gestió directa a la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals. Sens perjudici del que estableix la futura llei reguladora de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals, aquesta llei recull els principis bàsics del funcionament i l'organització de la Corporació, perquè són dos factors principals per a garantir que exerceix les seves competències d'una manera efectiva i adequada. En aquest sentit, criteris com ara l'autonomia de gestió efectiva davant la direcció política del Govern sobre la base principal del contracte programa., la participació del Parlament i del Consell de l'Audiovisual de Catalunya en la provisió dels principals òrgans de direcció, la garantia de l'autèntica gestió directa del servei per mitjà de la preservació d'un nucli específic de professionals en l'ens gestor sens perjudici del possible recurs al sector privat si el compliment de la missió de servei públic de suport a la indústria nacional ho requereix., o el compliment del que estableix l'article 20.3 de la Constitució espanyola en matèria d'accés per part de grups polítics i socials representatius, són objecte d'una formulació explícita.

Pel que fa al servei públic audiovisual d'àmbit local, aquesta llei, conscient dels reptes que planteja la introducció de la tecnologia digital i la necessitat, en alguns casos, de la creació d'economies d'escala que facilitin la viabilitat de determinats projectes d'àmbit

més reduït que l'autonòmic, adopta una fórmula força àmplia pel que fa al tipus d'ens públics que poden assumir la competència de la prestació del dit servei. Així, no només els ens locals, sinó també les fórmules associatives corresponents, i fins i tot consorciades, poden ésser responsables de la prestació. El principi d'autonomia local comporta, al seu torn, que siguin aquests ens i organismes els que, per mitjà del reglament corresponent, defineixin, sobre la base dels principis bàsics de la llei, el model concret d'organització i funcionament del servei.

Finalment, pel que fa al finançament del servei públic audiovisual en les seves diverses modalitats territorials, aquesta llei es basa en el principi que la suficiència financera és imprescindible per a garantir la prestació del servei públic d'una manera real i efectiva. En aquest sentit, la presència principal, estable i equilibrada de fons públics, subministrats sobre la base d'un contracte programa de durada pluriennal i en el marc de l'assumpció d'un seguit d'objectius de servei públic, constitueix una peça clau de tot el sistema. A partir d'aquí, el recurs a fons privats .publicitat, comercialització de continguts, prestació de serveis de valor afegit. també és objecte de regulació, però amb limitacions, i tenen la funció principal d'evitar qualsevol distorsió possible en el funcionament normal de l'ens gestor, tant des del punt de vista dels requeriments de transparència financera com de l'aïllament necessari de la gestió respecte de qualsevol dinàmica comercial desvinculada de l'objecte principal de prestació del servei públic.

VII

El títol IV estableix els principis reguladors de l'activitat privada de comunicació audiovisual. En un entorn de molts canals basat en el principi de neutralitat tecnològica, en què l'escassetat només es continua plantejant en l'espai radioelèctric, l'ordenació de l'activitat audiovisual privada requereix un nou model d'intervenció. Aquest model ha de fer compatible el dret fonamental a la llibertat de comunicació amb la garantia del pluralisme i altres principis i llibertats relacionats amb la formació de l'opinió pública implicats en l'exercici d'aquesta activitat.

En aquest sentit, aquesta llei determina que la prestació per operadors privats dels serveis de comunicació audiovisual resta sotmesa a un règim de llicència, si la prestació es fa mitjançant la utilització de l'espectre radioelèctric .el qual continua essent un recurs escàs., i a un règim de comunicació prèvia, si el servei de comunicació audiovisual es fa mitjançant altres tecnologies que no utilitzin l'espectre radioelèctric.

D'altra banda, d'acord amb les discussions que tenen lloc en el marc de les institucions comunitàries amb relació als futurs canvis reguladors del sector audiovisual, aquesta llei no comprèn solament els serveis audiovisuals tradicionals com la ràdio i la televisió, sinó que manifesta també la seva clara voluntat d'estendre la intervenció reguladora envers altres serveis audiovisuals que no responen als paràmetres típics d'ordenació seqüencial de continguts.

Les altres activitats privades que participen en la prestació dels serveis de comunicació audiovisual, principalment els operadors de xarxes, els serveis de comunicació electrònica i els operadors de serveis d'accés condicional, si bé són subjectes al règim jurídic establert per la dita legislació de telecomunicacions, han de respectar les disposicions que estableix aquesta llei pel que fa al contingut que transmeten al públic.

En aquest títol aquesta llei estableix un règim clar en què el Consell de l'Audiovisual de Catalunya, en l'exercici de les seves funcions d'ordenació, garanteix el pluralisme de la comunicació audiovisual. Aquest pluralisme comporta la diversitat en l'oferta dels serveis de comunicació audiovisual i, per tant, l'existència d'una pluralitat de mitjans de comunicació autònoms que posen a la disposició del públic una oferta de continguts

audiovisuals diversa. Per aquest motiu, fixa límits en la concentració dels mitjans de comunicació i la modificació de llur estructura accionarial, i declara la intransmissibilitat de les llicències per a prestar serveis de comunicació audiovisual.

Preservar el pluralisme dels mitjans de comunicació en un entorn digital depèn més del control de l'accés que de les normes sobre propietat de mitjans. I, en aquest sentit, garantir a tercers un accés equitatiu als sistemes d'accés condicional de les plataformes de difusió i garantir la interoperabilitat tècnica dels descodificadors són els objectius principals de la regulació de la comunicació audiovisual.

La regulació dels sistemes de recepció i d'accés es basa en la interoperabilitat com a garantia d'accés universal, i la de l'oferta, en el pluralisme més enllà de les normes de titularitat dels mitjans. Aquesta llei aborda aquesta nova realitat i hi adapta els mecanismes i les funcions de regulació.

Finalment, aquesta llei tracta de garantir l'accés a la informació i la transparència del sector audiovisual.

VIII

El títol V, dedicat a la regulació dels continguts audiovisuals, parteix de l'existència de quatre nivells de regulació de la matèria: en primer lloc, el que estableix la mateixa llei; en segon lloc, el que defineix i explicita el Consell de l'Audiovisual de Catalunya; en tercer lloc, els anomenats "acords de coregulació", en virtut dels quals el Consell de l'Audiovisual de Catalunya pot establir de manera precisa obligacions i deures en matèria de continguts amb els diversos operadors audiovisuals, i, finalment, els codis voluntaris d'autoregulació.

Aquesta llei fixa un seguit de límits vinculats directament amb els principis, els valors i els drets constitucionals que poden legitimar l'acotament legal de l'exercici de les llibertats d'expressió i d'informació. Són límits vinculats al respecte de la dignitat de les persones, la manca de tota incitació a l'odi per motius de raça, sexe, religió o nacionalitat, la separació entre informacions i opinions i el respecte al principi de veracitat informativa, entre altres.

A banda d'això, incorpora i transposa els trets normatius bàsics que es desprenen del règim comunitari vigent en matèria de radiodifusió, tant pel que fa a les quotes de difusió d'obres europees com a la protecció de la infància i la joventut.

Amb relació a aquest darrer aspecte, incorpora la distinció comunitària entre els continguts que poden perjudicar seriosament el desenvolupament dels menors, els quals es prohibeixen genèricament en el marc de la difusió de la televisió, i els continguts que també perjudiquen els menors però no seriosament, els quals se sotmeten a certs límits, especialment la no-difusió dins l'anomenat "horari protegit". D'altra banda, i sens perjudici de la prohibició genèrica, determina la possibilitat de subministrar aquests continguts si se'n garanteix l'acceptació expressa i directa en el marc dels serveis subministrats per un operador de xarxes de comunicacions electròniques per a la distribució de programes de ràdio o televisió.

Altres obligacions remarcables, a banda de la difusió necessària de comunicacions d'interès públic, són les relatives a la senyalització dels serveis audiovisuals, la garantia de l'accés de les persones amb discapacitat o el dret dels ciutadans a l'accés, per mitjà de serveis de comunicació audiovisual, a determinats esdeveniments susceptibles d'ésser considerats d'interès general.

Finalment, aquesta llei també inclou una sèrie d'obligacions en matèria de difusió de les obres europees, i també el règim de protecció de la llengua i la cultura catalanes i la llengua aranesa en el marc de la realització d'activitats de comunicació audiovisual, recollint essencialment el règim que ja estableix la normativa lingüística vigent i adaptant-lo als paràmetres reguladors d'aquesta llei.

IX

El títol VI és dedicat a la publicitat, la televenda i el patrocini, que són aspectes fonamentals per al sector audiovisual perquè incideixen en aspectes essencials del sector, com ara el seu finançament i els seus productes. Ara bé, l'abast dels seus efectes transcendeix l'àmbit estrictament audiovisual per a incidir directament en l'esfera dels ciutadans com a consumidors en el mercat. La rellevància de la regulació de la publicitat, la televenda i el patrocini resulta, doncs, evident.

La regulació de la publicitat, la televenda i el patrocini comprèn, entre altres aspectes, la quantitat de publicitat que es pot emetre. Límits diaris i horaris., el contingut, la presentació i la inserció dels missatges publicitaris durant la programació, atenent especialment les interrupcions publicitàries. En aquest sentit, aquesta llei recull els principis de la legislació actual i intenta sistematitzar-los, i incorpora també la legislació general de publicitat i les legislacions sectorials que hi tenen incidència: per exemple, la relativa a la publicitat de determinats productes, com ara el tabac, els medicaments i les joguines.

Com a novetat, aquesta llei té en compte l'impacte que l'evolució de les noves tecnologies pot tenir en l'activitat publicitària. Aquest impacte es tradueix fonamentalment en una tendència creixent a diversificar les formes de publicitat, que actualment la legislació no recull, i en la necessitat d'evitar que l'emergència d'aquestes noves formes comporti una vulneració d'aspectes i principis bàsics de regulació.

X

El títol VII incorpora el tractament conjunt dels diversos poders públics que han d'intervenir sobre el sector, i en delimita les funcions d'acord amb la lògica del nou marc regulador. Cal destacar com a principals novetats les competències dels municipis que deriven del reconeixement del servei públic local de la ràdio i la televisió, i la regulació de les funcions i les atribucions del Consell de l'Audiovisual de Catalunya, que la consoliden com a instància bàsica de l'exercici de les funcions administratives que estableix la llei, especialment en les relacions amb els operadors.

Respecte al Consell de l'Audiovisual de Catalunya, i sens perjudici del que estableix la seva llei específica, aquesta llei, com a norma general del sector audiovisual, estableix els principis bàsics que el defineixen pel que fa a la naturalesa de la institució, la composició que té i les funcions que ha d'exercir. Amb relació a aquest darrer aspecte, també s'aprofita per a actualitzar i ampliar els poders d'actuació de l'autoritat, inclòs el de dictar instruccions, i el de concedir els corresponents títols habilitants als prestadors a l'efecte d'atorgar al Consell de l'Audiovisual de Catalunya algunes potestats indispensables per a complir les funcions que li atribueix aquesta llei.

En aquest mateix sentit, i en coherència amb la condició d'instància principal d'exercici de les funcions administratives sobre el sector audiovisual, també es considera convenient que el Consell de l'Audiovisual sigui el responsable del registre d'operadors de serveis de comunicació audiovisual.

XI

La contribució al desenvolupament del sector audiovisual és un dels interessos públics que cal protegir i que, per tant, cal que reguli aquesta llei, la qual cosa es concreta en el títol VIII.

Aquest títol defineix els criteris per a prioritzar les obres audiovisuals catalanes en les polítiques de foment. Cal destacar, com a novetat i pel seu interès, la creació d'un fons de sosteniment de la indústria audiovisual.

En aquest àmbit, aquesta llei determina altres aspectes, com ara l'establiment de les obligacions dels operadors, les accions de foment que poden adoptar els poders públics, les normes de protecció i de digitalització del patrimoni audiovisual, i el registre d'empreses audiovisuals i cinematogràfiques.

XII

Finalment, aquesta llei dedica el darrer títol al règim de les activitats d'inspecció i a l'establiment del catàleg d'infraccions i sancions.

Pel que fa a les activitats d'inspecció, explicita les actuacions susceptibles d'ésser dutes a terme pel Consell de l'Audiovisual o bé pels òrgans competents dins l'Administració de la Generalitat.

Pel que fa al règim d'infraccions i sancions, aquesta llei estableix un catàleg amb les obligacions i els deures que en deriven, en el qual la sanció corresponent es fixa en funció de la rellevància de l'incompliment, en particular des del punt de vista del bé jurídic o del dret afectat. Cal destacar d'una manera particular que les sancions establertes no comporten només la imposició d'una multa pecuniària, sinó que també poden consistir en la suspensió temporal de les emissions per mitjà del sistema de l'anomenada "pantalla negra". o, fins i tot, en el cessament definitiu de les emissions.

Pel que fa al procediment sancionador, aquesta llei només recull les especificitats necessàries en el context de la normativa audiovisual, tenint en compte que també han d'ésser aplicables les normes sobre procediment que determinen les lleis generals en matèria de règim jurídic i de procediment administratiu.

Títol I. De les definicions i dels principis generals

Capítol I. Definicions i àmbit d'aplicació

Article 1. Definicions

A l'efecte del que disposa aquesta llei, s'entén per:

a) Distribuïdor de serveis de comunicació audiovisual: la persona física o jurídica que contracta amb els prestadors de serveis de comunicació audiovisual la distribució de llurs continguts, o actua per ella mateixa com a prestadora de serveis de comunicació audiovisual, amb la finalitat de comercialitzar una determinada oferta de serveis.

b) Prestador de serveis de comunicació audiovisual: la persona física o jurídica que assumeix la responsabilitat editorial del servei de ràdio o de televisió, o dels continguts audiovisuals de què es tracti, i els transmet o els fa transmetre per un tercer.

c) Producció pròpia: tots els continguts audiovisuals en què la iniciativa i la responsabilitat de l'enregistrament, o bé la propietat o els drets d'explotació, corresponen al prestador de serveis de comunicació audiovisual que els difon *de manera exclusiva o conjuntament amb altres prestadors de serveis de comunicació audiovisual. En cap cas, aquesta difusió conjunta no es considera emissió en cadena.*²

d) Servei de comunicació audiovisual: el servei consistent en la posada a disposició del públic en general o d'una categoria del públic de serveis de ràdio o de televisió, siguin quines siguin la forma d'emissió i la tecnologia emprades. Són també serveis de comunicació audiovisuals els serveis consistents de manera predominant en la posada a disposició del públic en general o d'una categoria del públic de continguts audiovisuals organitzats de forma no seqüencial.

e) Servei de ràdio: el servei de comunicació audiovisual basat en l'emissió de sons no permanents i organitzats seqüencialment en el temps.

f) Servei de televisió: el servei de comunicació audiovisual consistent en l'emissió d'imatges en moviment i sons associats, organitzats seqüencialment en el temps.

g) Productor independent: el productor que compleix les condicions següents: té una personalitat jurídica diferent de la d'un editor de serveis; no participa de manera directa o indirecta en més del 15% del capital social d'un o diversos editors de serveis; el seu capital social no té una participació directa o indirecta superior al 15%, per part d'un o diversos editors de serveis, i en els darrers tres exercicis fiscals no ha facturat més del 90% del seu volum de facturació a un mateix editor de serveis.

h) Servei de televisió local o de proximitat: el servei de televisió prestat dins un àmbit territorial més reduït que el del conjunt del territori de Catalunya. La televisió local es caracteritza per una programació de proximitat, generalista o temàtica, dirigida a satisfer les necessitats d'informació, de comunicació i de participació social de les comunitats locals compreses en la demarcació específica de què es tracti.

Article 2. Àmbit d'aplicació subjectiu

Els preceptes que estableix aquesta llei s'apliquen:

a) Als mitjans de comunicació audiovisual de la Generalitat i dels ens locals de Catalunya.

b) Als prestadors de serveis de comunicació audiovisual que utilitzen l'espectre radioelèctric a l'empara d'una llicència atorgada pel Consell de l'Audiovisual de Catalunya d'acord amb aquesta llei.

c) Als prestadors de serveis de comunicació audiovisual que tenen el domicili a Catalunya o bé hi exerceixen principalment llurs activitats.

d) Als operadors de xarxes i serveis de comunicació electrònica i als distribuïdors de serveis de comunicació audiovisuals que es dirigeixen al públic de Catalunya, pel que fa a les obligacions i les responsabilitats que determina aquesta llei.

² Paràgraf modificat per l'article 99 de la Llei 3/2015, de l'11 de març, de mesures fiscals, financeres i administratives.

e) Als subjectes no inclosos en les lletres a, b i c que difonen continguts específicament dirigits al públic de tot o part del territori de Catalunya, pel que fa al compliment de les obligacions que estableixen els títols V i VI.

Capítol II. Principis generals

Article 3. Llibertat de comunicació audiovisual

1. La prestació de serveis de comunicació audiovisual per part dels ciutadans és lliure en el marc de l'exercici legítim dels drets fonamentals de llibertat d'expressió i d'informació, d'acord amb els límits i les condicions establerts per la Constitució espanyola, l'Estatut d'autonomia, la normativa comunitària, aquesta llei i les que hi siguin aplicables.

2. La llibertat de comunicació audiovisual resta subjecta al règim d'intervenció administrativa que estableix la llei, si escau, en garantia del pluralisme, d'altres drets i de l'interès general.

Article 4. Lliure elecció

1. Tots els ciutadans tenen dret a rebre informació veraç i a escollir lliurement els serveis audiovisuals que volen rebre sense que els interessos privats i els poders públics puguin substituir llurs decisions.

2. Els ciutadans tenen dret a rebre informació adequada sobre el sector audiovisual.

Article 5. Pluralisme en la comunicació audiovisual

El pluralisme en la comunicació audiovisual és una condició essencial per al compliment de la llibertat d'expressió, d'informació i de comunicació, i garanteix la lliure formació de l'opinió pública i la diversitat i la cohesió socials.

Article 6. Servei públic de comunicació audiovisual

La Generalitat i els ens locals presten el servei públic de comunicació audiovisual en els termes que estableixen aquesta llei i les normes que la desenvolupen.

Article 7. Veracitat informativa

La informació difosa pels prestadors de serveis de comunicació audiovisual ha d'ésser veraç. S'entén per informació veraç la que es fonamenta en fets que es poden sotmetre a una comprovació diligent, professional i fidedigna.

Article 8. Protecció dels drets fonamentals

La prestació de serveis de comunicació audiovisual s'ha de basar en el respecte i la protecció dels principis, els valors i els drets fonamentals que reconeix la Constitució espanyola, en especial el dret a l'honor, el dret a la intimitat i el dret a la pròpia imatge. Aquest límit s'aplica tant als subjectes individuals com als grups socials dotats o no de personalitat.

Article 9. Protecció de la infància i la joventut

La prestació de serveis de comunicació audiovisual és limitada pel deure de protecció de la infància i la joventut d'acord amb la legislació aplicable a aquesta matèria i amb el que estableix aquesta llei.

Aquests serveis també han de respectar els deures imposats en aquest àmbit per la Llei del dret de les dones a eradicar la violència masclista.³

Article 10. Propietat intel·lectual

La prestació de serveis de comunicació audiovisual, d'acord amb els criteris i els límits que estableix aquesta llei, exigeix el respecte necessari dels drets reconeguts a favor de tercers d'acord amb la legislació vigent en matèria de protecció de la propietat intel·lectual.

Article 11. Dret de rectificació

Tota persona natural o jurídica té dret a rectificar la informació sobre fets que hi fan referència difosa per qualsevol prestador de serveis de comunicació audiovisual, de conformitat amb el que estableix la legislació aplicable sobre aquesta matèria.

Article 12. Drets dels ciutadans davant el Consell de l'Audiovisual de Catalunya

Qualsevol persona física o jurídica pot adreçar-se al Consell de l'Audiovisual de Catalunya amb relació al compliment dels principis i de les obligacions que estableixen aquesta llei i les normes que la desenvolupen, per a sol·licitar que s'adoptin les mesures que estableix la llei.

Article 13. Unitat de l'espai audiovisual i accés universal a la informació

La Generalitat ha de garantir l'accés de tota la població a la informació en condicions d'igualtat en l'àmbit audiovisual. El Govern ha d'adoptar les mesures necessàries que facin efectiu el principi d'igualtat en les condicions d'accés a la informació i el coneixement amb relació a l'espai i els mitjans audiovisuals.

Article 14. Formació en comunicació audiovisual

La Generalitat ha de vetllar per la màxima competència comunicativa, tant la comprensiva com l'expressiva, en l'àmbit audiovisual i en les tecnologies de la informació i la comunicació.

Article 15. Llibertat de recepció i principis d'integració normativa

1. La prestació de serveis de comunicació audiovisual s'exerceix d'acord amb els principis de lliure difusió i recepció entre els estats que formen part de la Unió Europea.

2. El règim jurídic aplicable a la prestació de serveis de comunicació audiovisual establert per aquesta llei s'entén i s'aplica d'acord amb el marc normatiu establert pel dret de la Unió Europea i pels tractats i convenis internacionals en matèria audiovisual i pel que determinin, si escau, les normes bàsiques de l'Estat d'acord amb la Constitució espanyola i l'Estatut d'autonomia.

³ Paràgraf introduït per la disposició addicional sisena de la Llei 5/2008, de 24 d'abril, del dret de les dones a eradicar la violència masclista.

Article 16. Neutralitat tecnològica

La prestació de serveis de comunicació audiovisual es regeix pel que estableix aquesta llei, amb independència de la tecnologia que s'utilitzi per a la seva difusió.

Títol II. De l'espai radioelèctric

Article 17. Consideració audiovisual de l'ús de l'espai radioelèctric

A l'efecte d'aquesta llei, s'entén que la planificació i la gestió de l'espai radioelèctric són un element instrumental dels serveis de comunicació audiovisual que utilitza aquest espai per a la realització dels dits serveis.

Article 18. Planificació de l'espai radioelèctric

1. El Govern, amb l'informe previ del Consell de l'Audiovisual, elabora i aprova els plans tècnics de la ràdio i de la televisió a Catalunya, els quals inclouen la prestació de serveis de comunicació a Catalunya.

2. L'elaboració i l'aprovació dels plans tècnics a què fa referència l'apartat 1 s'han de fer tenint en compte les determinacions de la planificació de l'espai radioelèctric establertes per l'Estat.⁴

3. Correspon als plans tècnics a què es refereix aquest article d'establir les mesures necessàries per a assegurar la prestació del servei públic de comunicació audiovisual a Catalunya i per a garantir l'exercici de la llibertat d'expressió i d'informació mitjançant l'ús de l'espai radioelèctric.

Article 19. Continguts dels plans tècnics

Els plans tècnics de ràdio i televisió ordenen l'espectre radioelèctric per a garantir el desenvolupament adequat dels serveis de comunicació audiovisual, i especialment els aspectes següents:

a) [No vigent]⁵

b) [No vigent]⁶

c) La delimitació dels àmbits de cobertura.

Article 20. Gestió dels plans tècnics

Correspon a l'Administració de la Generalitat de gestionar els plans tècnics a què es refereix l'article 18, mitjançant l'execució i l'aplicació de les seves disposicions.

Article 21. Principis de la planificació i la gestió

⁴ Incís declarat inconstitucional i nul per la STC núm. 78/2017, de 22 de juny.

⁵ Lletres a i b declarades inconstitucionals i nul·les per la STC núm. 78/2017, de 22 de juny.

⁶ Lletres c i d declarades inconstitucionals i nul·les per la STC núm. 78/2017, de 22 de juny.

La planificació i la gestió dels plans tècnics han d'assegurar la utilització de tot el potencial de l'espai radioelèctric que permeti l'emissió i la difusió de qualitat dels serveis de comunicació audiovisual, tenint en compte les característiques de la tecnologia emprada.

Article 22. Participació de la generalitat en la planificació estatal

1. La coordinació entre la planificació de l'espai radioelèctric estatal i la del de la Generalitat es fa dins el marc que estableix la normativa bàsica en matèria audiovisual i, si escau, mitjançant els instruments de cooperació que determina la legislació general.

2. [No vigent]⁷

Títol III. Del servei públic audiovisual a Catalunya

Secció primera. El servei públic audiovisual a Catalunya

Capítol I. Disposicions generals

Article 23. Definició general i abast del servei públic de comunicació audiovisual

1. El servei públic de comunicació audiovisual de Catalunya consisteix en la prestació de serveis de comunicació audiovisual en règim de gestió directa per part de la Generalitat, dels ens locals de Catalunya o dels consorcis, d'acord amb el que estableix aquesta llei.

2. La prestació del servei públic de comunicació audiovisual dins l'àmbit que estableix l'apartat 1 comporta que l'ens o l'organisme encarregat de la seva gestió directa ha de definir, elaborar i distribuir, sota la seva responsabilitat, un conjunt de programes, continguts i serveis audiovisuals orientats a la creació de les condicions necessàries per a la plena eficàcia dels drets fonamentals de llibertat d'informació i de lliure expressió, i ha de facilitar la participació dels ciutadans de Catalunya en la vida política, econòmica, cultural i social del país.

3. La prestació del servei públic de comunicació audiovisual pot comptar, d'acord amb el que estableix aquesta llei, amb el suport i la col·laboració d'entitats i subjectes privats en els casos en què sigui necessària la disponibilitat de mitjans materials o professionals diferents dels de l'ens o la societat responsable de la gestió directa del servei, sens perjudici de la seva gestió directa, i d'una manera particular quan això permeti d'impulsar el sector audiovisual de Catalunya. En tots els casos la decisió ha d'ésser motivada.

Article 24. Les missions de servei públic

1. El contracte programa corresponent ha de fixar els objectius concrets de servei públic que ha d'assumir la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals, i els ens i consorcis responsables de la prestació del servei públic audiovisual en l'àmbit local, d'acord amb el que estableix aquesta llei.

2. Correspon a aquesta llei d'establir els criteris i els principis fonamentals sobre la base dels quals els ens i els consorcis responsables de la prestació del servei públic de comunicació audiovisual dins l'àmbit local han de definir les missions de servei públic que s'avinguin millor amb les necessitats i les característiques de la comunitat local corresponent, de conformitat amb el que estableix l'article 32.

⁷ Apartat 2 declarat inconstitucional i nul per la STC núm. 78/2017, de 22 de juny.

Article 25. Obligacions dels prestadors públics

Els prestadors públics de serveis de comunicació audiovisual resten obligats a complir totes les missions de servei públic que determini el contracte programa, d'acord amb el que estableix aquesta llei. En tots els casos, llurs obligacions són:

- a) Prestar el servei de comunicació audiovisual en les freqüències assignades i amb la potència autoritzada amb continuïtat i amb la qualitat adequada.
- b) Presentar anualment al Consell de l'Audiovisual de Catalunya la declaració responsable del compliment de les obligacions derivades del que estableix aquesta llei.
- c) Respondre als requeriments d'informació i de tramesa de material audiovisual o d'altra mena que els pugui fer el Consell de l'Audiovisual de Catalunya, de manera motivada, en l'exercici de les seves funcions.
- d) Comparèixer davant el Consell de l'Audiovisual de Catalunya a petició d'aquest.
- e) Emprar mecanismes de signatura electrònica reconeguda en les relacions amb el Consell de l'Audiovisual de Catalunya.
- f) Tenir a disposició del Consell de l'Audiovisual de Catalunya totes les emissions i les dades relatives a aquestes, i conservar-les enregistrades durant sis mesos perquè el Consell pugui comprovar si compleixen llurs obligacions.
- g) Facilitar les comprovacions i les inspeccions a qualsevol òrgan qualificat.
- h) Complir la resta d'obligacions que determina la normativa vigent.

Capítol II. El servei públic audiovisual de competència de la Generalitat

Article 26. Les missions del servei públic audiovisual de la Generalitat

1. La missió principal del servei públic de comunicació audiovisual de competència de la Generalitat és oferir a tots els ciutadans de Catalunya, mitjançant un sistema de distribució que no requereixi l'ús de tecnologies d'accés condicional, un conjunt de continguts audiovisuals i, si escau, d'acord amb el contracte programa, serveis addicionals de transmissió de dades orientats a la satisfacció de llurs necessitats democràtiques, socials, educatives i culturals, garantint de manera particular l'accés a una informació veraç, objectiva i equilibrada, a les més àmplies i diverses expressions socials i culturals i a una oferta d'entreteniment de qualitat. A aquest efecte, s'han d'emprar tots els llenguatges, els formats i els gèneres propis de la comunicació audiovisual que resultin més adequats en cada cas.

2. El compliment de les missions i els principis del servei públic de comunicació audiovisual de la Generalitat correspon, d'acord amb el que estableix aquesta llei, a la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals i a les societats per mitjà de les quals es presta el servei, participades per la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals en el cent per cent del seu capital.

3. Són missions específiques del servei públic de comunicació audiovisual de competència de la Generalitat:

a) L'impuls del coneixement i el respecte dels valors i els principis continguts en la Constitució espanyola, l'Estatut d'autonomia, el dret comunitari originari i els tractats internacionals.

b) La transmissió d'una informació veraç, objectiva i equilibrada, respectuosa amb el pluralisme polític, social i cultural, i també amb l'equilibri territorial.

c) La difusió de l'activitat del Parlament, dels grups parlamentaris, de les organitzacions polítiques i socials i dels agents socials de Catalunya.

d) La garantia de la màxima continuïtat en la prestació del servei i de la plena cobertura del conjunt del territori. D'una manera particular, la garantia de l'accés de tots els ciutadans a les diferents prestacions integrants, en cada moment, del servei públic de comunicació audiovisual.

e) La garantia que les persones amb discapacitat puguin accedir d'una manera efectiva a tots els continguts emesos.

f) La promoció, el coneixement i la difusió de la llengua i la cultura catalanes, dins el marc general de la política lingüística i cultural de la Generalitat, i també de l'aranès en els termes establerts per la legislació vigent.

g) La promoció activa de la convivència cívica, el desenvolupament plural i democràtic de la societat, el coneixement i el respecte a les diverses opcions i manifestacions polítiques, socials, lingüístiques, culturals i religioses presents al territori de Catalunya. En aquest context és necessari l'ús de tots els llenguatges, formats i discursos que dins el respecte i l'atenció a la diversitat i el pluralisme, permetin el diàleg, la comprensió i la cohesió entre les diverses opcions, i entre les diverses àrees del territori de Catalunya.

h) La promoció activa de la igualtat entre dones i homes, que inclou la igualtat de tracte i d'oportunitats, el respecte a la diversitat i a la diferència, la integració de la perspectiva de gènere, el foment d'accions positives i l'ús d'un llenguatge no sexista.

i) El reforç de la identitat nacional com un procés integrador, en evolució constant i obert a la diversitat.

j) El subministrament de continguts i serveis audiovisuals dirigits als sectors més amplis i diversos de l'audiència, amb una atenció especial als col·lectius més vulnerables, tot promovent el coneixement, la influència i el prestigi del servei públic dins el marc general de l'espai català de comunicació audiovisual.

k) La definició, l'aplicació i l'impuls, dins l'espai català de comunicació audiovisual, d'un model de comunicació basat en la qualitat, la diversitat en l'oferta, el foment de la innovació, el respecte dels drets dels consumidors i l'exigència ètica i professional.

l) L'afavoriment de l'accés dels ciutadans de Catalunya a la formació, la difusió, el coneixement i la divulgació màxims dels principals esdeveniments polítics, socials, econòmics, científics i esportius de la societat de Catalunya i les seves arrels històriques, preservant d'una manera especial la memòria històrica i el patrimoni dels seus testimonis, i la promoció de les expressions i manifestacions culturals més diverses, particularment de les vinculades a l'ús dels mitjans audiovisuals.

m) La contribució a estrènyer els vincles, mitjançant la cooperació i les activitats que li són pròpies, amb la resta de comunitats de llengua i cultura catalanes.

n) La contribució al desenvolupament de les indústries culturals catalanes, especialment les audiovisuals, la promoció de la creació audiovisual i de noves formes d'expressió en aquest àmbit.

o) La difusió del servei públic de comunicació audiovisual de la Generalitat més enllà del territori de Catalunya com a mecanisme de projecció exterior de la cultura, la llengua i els valors de la societat catalana mitjançant la utilització de les tecnologies més adequades a aquest efecte.

p) La contribució al desenvolupament de la societat del coneixement utilitzant les diverses tecnologies i vies de difusió i els serveis interactius, desplegant nous serveis i afavorint l'apropament de l'administració pública als ciutadans.

4. La missió de servei públic a què es refereix la lletra c de l'apartat 3 s'ha de dur a terme mitjançant un canal digital dins un canal múltiple que ha de garantir l'accés a l'espai públic de comunicació dels grups socials, culturals i polítics significatius.

Article 27. El servei públic audiovisual i l'ús de les noves tecnologies

1. La Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals, en la prestació del servei públic audiovisual, ha d'utilitzar els sistemes o les tecnologies que siguin més adequats, d'acord amb l'estadi de l'evolució tecnològica, per a l'exercici de les competències que li han estat encomanades.

2. Correspon al contracte programa la delimitació de l'abast i els termes de la prestació de serveis que, malgrat que requereixen un determinat grau d'interactivitat amb els usuaris, permetin la difusió de continguts dirigits a una col·lectivitat o un grup de ciutadans, en compliment de les missions de servei públic definides per aquesta llei.

Article 28. Garantia de la presència del servei públic de comunicació audiovisual en els diversos sistemes de distribució

Els distribuïdors dels serveis de comunicació audiovisual que explotin xarxes públiques per a la prestació de serveis de radiodifusió han de garantir a tots els usuaris l'accés als serveis de comunicació audiovisuals prestats per la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals originàriament distribuïts per mitjà dels sistemes de radiodifusió terrestre. El compliment de l'operador corresponent d'aquesta obligació no pot comportar cap mena de cost afegit per als usuaris.

Article 29. Principis d'organització i funcionament de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals

1. Sens perjudici del que especifica la Llei reguladora de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals, l'estructura organitzativa i el funcionament d'aquesta s'han d'adequar en cada moment al compliment més adequat i a l'aplicació més efectiva dels principis següents:

a) L'autonomia amb relació al Govern, dins el marc de les estipulacions contingudes en el contracte programa, i amb relació a la gestió directa i ordinària del servei públic.

b) La garantia de la participació del Parlament i del Consell de l'Audiovisual de Catalunya en l'elecció dels màxims responsables de la gestió de l'ens públic mitjançant l'examen de llurs capacitats, mèrits i idoneïtat.

c) La garantia de la gestió directa del servei, en particular des del punt de vista de la definició i la selecció dels llenguatges, els formats i els continguts que han de configurar les corresponents prestacions de servei públic, en compliment d'aquesta llei i del contracte programa. A aquest efecte, cal preservar i garantir l'existència, en l'ens públic o en les societats filials, d'un nucli d'expertesa professional amb relació a les dites matèries.

d) La garantia de la participació dels grups socials i polítics més representatius en la gestió del servei públic per mitjà de llur integració en un consell de naturalesa consultiva i assessora, d'acord amb el que s'estableixi per llei.

2. Correspon al Parlament i al Consell de l'Audiovisual de Catalunya, d'acord amb les seves atribucions, de controlar que la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals compleix les missions de servei públic que li corresponen, i també del que estableix el contracte programa pel que fa als objectius específics derivats d'aquestes.

Article 30. Instruments per a garantir el compliment de la funció de servei públic

1. Per tal de garantir el compliment de la funció de servei públic en els termes establerts per l'article 29, el Parlament ha d'aprovar cada sis anys un mandat marc que estableixi els objectius que ha d'assolir el sistema públic audiovisual en conjunt.

2. El contingut del mandat marc s'ha de desenvolupar en el corresponent contracte programa, el qual ha d'establir de manera concreta i precisa els objectius per un període de vigència de quatre anys revisable cada dos anys.

Article 31. El finançament de la prestació del servei públic de comunicació audiovisual de la Generalitat

1. La garantia de la prestació efectiva i adequada del servei públic de comunicació audiovisual de la Generalitat requereix la previsió i l'obtenció d'uns ingressos necessaris i suficients.

2. El servei públic audiovisual de la Generalitat es finança principalment amb les aportacions pressupostàries que fa la Generalitat, i també amb la venda i la prestació de serveis i amb la participació en el mercat publicitari. La provisió de les aportacions de la Generalitat s'ha de dur a terme, de manera transparent i proporcionada a les missions de servei públic, per mitjà del contracte programa. Aquest ha d'ésser d'una durada necessàriament pluriennal; ha de fixar, a partir del que estableix aquesta llei, els objectius de servei públic que han d'ésser assumits per la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals, i ha de garantir un marc de finançament estable i de sanejament econòmic. Abans que s'aprovi, el Consell de l'Audiovisual de Catalunya ha d'informar preceptivament sobre el contingut del contracte programa.

3. La prestació del servei públic a què fa referència aquest article es pot finançar parcialment i limitadament per mitjà de la participació de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals o les seves societats filials en el mercat publicitari. Dins el marc establert per la legislació vigent, correspon al contracte programa de determinar els tipus d'emissions que poden incloure espais publicitaris i, si escau, la durada màxima que poden tenir.

4. Els continguts audiovisuals per mitjà dels quals s'han dut a terme les missions i els objectius de servei públic poden ésser objecte de venda o cessió ulteriors a tercers operadors en l'àmbit del mercat comunitari i internacional de productes i serveis

audiovisuals. Els ingressos que resultin d'aquest tipus d'operacions s'han de destinar exclusivament al finançament de la prestació del servei públic.

5. La Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals i les seves societats filials poden prestar, al marge de les missions i els objectius de servei públic objecte d'encomanda, serveis de comunicació audiovisuals i serveis de la societat de la informació sobre la base de la capacitat tècnica i professional desenvolupada en exercici de les funcions que els són pròpies. La realització d'aquestes activitats no pot interferir en la prestació del servei públic com a funció principal de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals i s'ha d'orientar de manera principal a promoure el coneixement i la divulgació de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals i a facilitar un mecanisme addicional per al seu finançament. Les operacions regulades dins aquest apartat han d'ésser objecte de comptabilitat separada, d'acord amb els principis de proporcionalitat i transparència, dins el pressupost de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals.

6. La Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals i les societats gestores del servei públic no poden participar directament ni indirectament en societats que prestin serveis de comunicació audiovisuals. Tanmateix, el Consell de l'Audiovisual de Catalunya pot autoritzar-ho excepcionalment si no es contradiu amb els objectius fixats pel contracte programa.

Capítol III. El servei públic audiovisual d'àmbit local

Article 32. Definició, abast i forma de gestió del servei públic de comunicació audiovisual d'àmbit local

1. El servei públic de comunicació audiovisual d'àmbit local consisteix en l'oferta, mitjançant un sistema de distribució que no requereixi l'ús de tecnologies d'accés condicional, d'un conjunt de continguts audiovisuals i, si escau, d'acord amb el contracte programa, de serveis addicionals de transmissió de dades orientats a la satisfacció de les necessitats democràtiques, socials, educatives i culturals dels ciutadans que integren una comunitat local, en qualitat de membres d'aquesta comunitat. D'una manera particular, cal garantir que aquest servei transmeti una informació veraç, objectiva i equilibrada, i les diverses expressions socials i culturals, i que tingui una oferta d'entreteniment de qualitat i compleixi les missions de servei públic de l'article 26.3 en la seva adaptació als interessos de les respectives comunitats locals. A aquest efecte, s'han d'emprar tots els llenguatges, formats i gèneres propis de la comunicació audiovisual que siguin més adequats en cada cas.

2. La prestació del servei públic de comunicació audiovisual d'àmbit local ha d'ésser duta a terme en forma de gestió directa per part dels municipis, les modalitats associatives d'ens locals establertes per la llei i els consorcis integrats per ens locals. En el cas dels consorcis, també poden formar-ne part els municipis encara no planificats en l'àrea geogràfica on s'hagi de prestar el servei públic audiovisual. També en poden formar part els ens de la mateixa àrea geogràfica que els representin o altres entitats públiques, en la forma i amb les condicions que els municipis membres de ple dret del consorci decideixin, amb una participació no superior al 25%.

3. Els prestadors del servei públic de televisió d'àmbit local han de garantir:

- a) Una programació mínima de quatre hores diàries i trenta-dues hores setmanals.
- b) El percentatge de producció pròpia que autoritzi el Consell de l'Audiovisual de Catalunya, amb relació a la programació en cadena i la sindicació de programes.

c) Una programació en què la llengua normalment emprada sigui el català, i també es compleixin les altres obligacions que estableix la normativa sobre política lingüística.

d) La presència d'informatius en la programació total de les televisions generalistes, en horaris de màxima audiència.

e) Un màxim del 25% de programació de televisió de proximitat en cadena.

f) El percentatge de sindicació de programes de proximitat que estableixi el Consell de l'Audiovisual de Catalunya.

Article 33. Principis d'organització i funcionament del servei públic audiovisual d'àmbit local

1. El ple, l'assemblea d'electes o l'òrgan plenari corresponent han d'aprovar el reglament d'organització i funcionament del servei públic audiovisual local. Dins el marc que estableix aquesta llei, correspon a aquest reglament la definició de les missions de servei públic dirigides a la satisfacció de les necessitats de la comunitat local i de la forma organitzativa, d'acord amb el que estableix la legislació de règim local, per mitjà de la qual s'ha de fer la gestió directa del servei. A aquest darrer efecte, la gestió directa del servei públic audiovisual d'àmbit local exigeix que l'ens o l'organisme de gestió corresponent assumeixi la definició, l'elaboració i la distribució dels continguts audiovisuals, sens perjudici de la possibilitat de comptar amb el suport del sector privat d'acord amb els termes i els límits que determina l'article 23.3. El reglament d'organització i de funcionament del servei ha de garantir la representació adequada de tots els municipis si la gestió correspon a un ens de caràcter associatiu.

2. Correspon al ple, l'assemblea d'electes o l'òrgan plenari corresponent el nomenament per majoria qualificada de dos terços dels màxims responsables de la gestió del servei, d'acord amb el que estableixi el reglament d'organització i funcionament del servei. Aquest nomenament s'ha de fer a partir de l'informe preceptiu d'un consell de naturalesa consultiva i assessora, que ha d'avaluar la capacitat, el mèrit i la idoneïtat dels candidats. Els conflictes que derivin de l'aplicació del reglament d'organització pel que fa a aquests nomenaments poden ésser remesos al Consell de l'Audiovisual de Catalunya perquè hi exerceixi la mediació, tot respectant l'autonomia local i sens perjudici de les mesures administratives aplicables. En particular, si els candidats a l'elecció com a màxims responsables de la gestió del servei obtenen un vot majoritari però inferior als dos terços, s'ha de remetre l'expedient al Consell de l'Audiovisual de Catalunya i aquest ha de fer una proposta al ple, l'assemblea d'electes o l'òrgan plenari pertinent.

3. L'autonomia de la gestió directa i quotidiana del servei respecte dels òrgans de govern corresponents i la decisió dels ens locals, les associacions i els consorcis responsables del servei s'ha de garantir per mitjà de la subscripció del contracte programa corresponent, el qual ha de proveir els fons necessaris per a la prestació adequada del servei, tot definint a la vegada els objectius específics de servei públic que han d'ésser assumits per l'ens o l'organisme gestor. Abans que s'aprovi, la proposta de contracte programa s'ha de sotmetre a informació pública dins l'àmbit territorial en què ha de tenir vigència i el Consell de l'Audiovisual de Catalunya n'ha de fer un informe preceptiu.

4. En la gestió del servei públic de comunicació audiovisual d'àmbit local cal garantir, d'acord amb el contracte programa, la participació dels grups socials i polítics més representatius dins el territori corresponent, i també de les entitats sense ànim de lucre del mateix territori, per mitjà de la seva integració en un consell de naturalesa consultiva i assessora, i d'acord amb el que estableixi el reglament d'organització i funcionament.

5. Els distribuïdors dels serveis de comunicació audiovisual han de garantir a tots els usuaris la disponibilitat del servei públic de comunicació audiovisual d'àmbit local. A aquest efecte, els dits subjectes han de subministrar els continguts distribuïts originàriament per mitjà dels corresponents sistemes d'accés no condicional en el territori corresponent. El compliment d'aquesta obligació per l'operador corresponent no pot comportar cap mena de cost afegit per als usuaris.

Article 34. El finançament del servei públic de comunicació audiovisual d'àmbit local

Amb relació al finançament del servei públic de comunicació audiovisual d'àmbit local són aplicables els principis, les regles i les limitacions que estableix l'article 31.

Títol IV. De l'ordenació de la prestació de serveis de comunicació audiovisual per part de subjectes privats

Secció primera. L'ordenació de la prestació de serveis de comunicació audiovisual per part de subjectes privats

Capítol I. Disposicions generals

Article 35. Principis bàsics

Les administracions públiques catalanes han de vetllar perquè la prestació de serveis de comunicació audiovisual per part de subjectes privats es dugui a terme d'acord amb els principis que estableix aquesta llei.

Article 36. Obligacions generals dels subjectes que participen en la prestació dels serveis de comunicació audiovisual

1. Els diversos subjectes que participen en la prestació dels serveis de comunicació audiovisual han de respectar els principis, els drets i les llibertats establerts per la normativa comunitària, la Constitució espanyola i l'Estatut d'autonomia.

2. La prestació del servei de televisió i de ràdio és subjecta al compliment de les obligacions sobre els continguts de la programació televisiva i radiofònica establerts per aquesta llei i per les disposicions que la desenvolupen.

3. Els prestadors de serveis de comunicació audiovisual tenen el deure de transparència amb relació a tots els aspectes de llur activitat que són rellevants per a la llibertat de comunicació i el pluralisme.

4. Els prestadors de serveis de comunicació audiovisual regulats per aquest títol poden difondre continguts, a més dels publicitaris, per encàrrec de les administracions públiques. Els continguts objecte de contracte s'han d'orientar en tots els casos al compliment dels principis del servei públic audiovisual que determina aquesta llei. Sens perjudici de l'aplicació de la legislació sobre contractes de les administracions públiques, la responsabilitat editorial d'aquests continguts també correspon a l'ens públic contractant.⁸

Article 37. La prestació privada de serveis de comunicació audiovisual

⁸ Paràgraf modificat per l'article 6 de la Llei 2/2012, de 22 de febrer, de modificació de diverses lleis en matèria audiovisual.

1. La prestació privada de serveis de comunicació audiovisual inclosa dins l'àmbit d'aplicació d'aquesta llei resta subjecta a ordenació administrativa per raó de la seva incidència potencial sobre la llibertat de comunicació pública, el pluralisme, els interessos generals de l'audiència i els altres principis i llibertats relacionats amb la formació de l'opinió pública.

2. La prestació privada de serveis de comunicació audiovisual resta sotmesa a:

a) Un règim de llicència en el cas de serveis de comunicació audiovisual que es presten mitjançant l'ús de l'espectre radioelèctric.

b) Un règim de comunicació prèvia en el cas de serveis de comunicació audiovisual que es presten mitjançant tecnologies diferents de l'ús de l'espectre radioelèctric.

3. Els altres subjectes que participen en la prestació dels serveis de comunicació audiovisual són subjectes al règim jurídic que determina la normativa sobre telecomunicacions. No obstant això, els continguts que transmeten han de respectar les disposicions establertes per aquesta llei.

Capítol II. Garantia del pluralisme i control de les concentracions en la comunicació audiovisual

Article 38. Disposicions generals

1. El Consell de l'Audiovisual de Catalunya ha de garantir el pluralisme del conjunt de la comunicació audiovisual. Les decisions que prengui en aquesta matèria han de tenir per objectiu evitar les concentracions en la prestació dels serveis de comunicació audiovisual i s'han de basar en l'anàlisi de la posició dels prestadors en els àmbits de cobertura i en el conjunt del sector de la comunicació.

2. El pluralisme en la comunicació audiovisual requereix la diversitat en la prestació dels serveis de comunicació audiovisual i, per tant, l'existència d'una pluralitat de prestadors autònoms que posin a la disposició del públic una oferta de continguts audiovisuals diversa.

3. El Consell de l'Audiovisual de Catalunya ha d'analitzar la incidència en el pluralisme de la comunicació audiovisual de totes les concentracions de mitjans de comunicació de què tingui coneixement d'ofici, a instància de les autoritats de defensa de la competència, a instància de part o per raó de la notificació prèvia del projecte o l'operació de concentració d'acord amb el que estableix aquesta llei.

Article 39. Definicions

A l'efecte del que estableix l'article 38, s'entén per:

a) Concentració de mitjans de comunicació audiovisual: la posició de domini o d'influència dominant en el sector de la comunicació audiovisual de Catalunya o en alguna de les seves demarcacions d'acord amb el que estableix aquesta llei.

b) Control d'un mitjà de comunicació: la capacitat d'influència dominant sobre aquest, susceptible d'afectar el pluralisme, originada per algun dels factors següents o més d'un: la possessió de més del 50% del capital social del mitjà de comunicació o d'un percentatge inferior però que proporcioni al seu favor un dret de vet, acords de participació recíproca en el capital o en els drets de vot o un pes significatiu dins els

òrgans d'administració i gestió; condicions contractuals de subministrament de programació, publicitat o serveis addicionals, i condicions contractuals de prestació de serveis auxiliars a la producció, l'emissió, la difusió i la recepció de continguts audiovisuals.

c) Mercats connexos a la prestació de serveis de comunicació audiovisual: mercats vinculats a la prestació de serveis de comunicació audiovisual, que comprèn la producció, la programació, la difusió o la distribució, la tinença de drets de retransmissió exclusiva, les guies electròniques de programació, els sistemes d'accés condicional, els sistemes de navegació, els sistemes operatius dels descodificadors i de l'equipament de consum de continguts audiovisuals, i el mercat de la publicitat.

Article 40. Instruments de garantia del pluralisme

1. Els criteris i els límits que estableix aquest article són aplicables als procediments d'autorització prèvia a la modificació d'estructura del capital del titular i a la renovació de títols habilitants per a prestar els serveis de comunicació audiovisual.

2. Els criteris principals de determinació del límit de les concentracions de mitjans de comunicació audiovisual són els següents:

a) El nombre d'ofertes de serveis de comunicació audiovisual diferents a què té accés l'audiència d'una determinada demarcació.

b) L'audiència potencial del conjunt de serveis de televisió o ràdio que abasta un determinat prestador de serveis de comunicació audiovisual.

3. Són criteris principals de determinació del límit de les concentracions de mitjans de comunicació audiovisual, a més dels establerts per l'apartat 2, el nombre de títols habilitants i la participació de l'operador en altres empreses que exerceixin l'activitat de comunicació i els altres criteris que determini la legislació bàsica estatal.

4. L'afectació al pluralisme dels mitjans de comunicació pot comportar la impossibilitat de la prestació de l'activitat audiovisual o la revocació del títol habilitant.

Article 41. Modificació de l'estructura accionarial o empresarial dels prestadors de serveis de comunicació audiovisual

1. Qualsevol projecte de modificació de l'estructura accionarial o empresarial dels prestadors de serveis de comunicació audiovisual requereix l'autorització prèvia del Consell de l'Audiovisual de Catalunya.

2. S'ha de determinar per mitjà d'una instrucció la forma i el contingut de la sol·licitud en la qual han de constar les dades necessàries per a poder apreciar la naturalesa i els efectes de l'operació de concentració o de transmissió.

3. El Consell de l'Audiovisual de Catalunya ha de resoldre l'operació de concentració o de transmissió en un termini màxim de tres mesos.

4. Durant els tres primers anys el titular no pot fer modificacions en la composició accionarial que comportin un canvi substancial en el control de l'entitat corresponent.

Article 42. Mesures correctores

Si el Consell de l'Audiovisual de Catalunya aprecia l'existència d'una posició d'influència dominant ha d'acordar l'adopció de les mesures correctores necessàries, preferentment la cessió de temps d'emissió a productors independents i l'establiment de condicions de transmissió d'actius, o bé qualsevol altra mesura anàloga.

Article 43. Operadors amb posició de domini o influència dominant

1. S'entén que hi ha una posició d'influència dominant quan un prestador de serveis de comunicació audiovisual controla un servei de televisió o de ràdio, o més d'un, que totalitza més d'un 25% de l'oferta en l'àrea de difusió en què els seus serveis de comunicació audiovisual són accessibles al públic.

2. El Consell de l'Audiovisual de Catalunya es pot basar en un percentatge inferior al que estableix l'apartat 1 com a criteri per a determinar l'existència d'una posició d'influència dominant en una determinada àrea de difusió o en un dels mercats connexos. Aquest supòsit s'ha de motivar adequadament.

Article 44. Definició de mercats rellevants i revisió dels límits i criteris de garantia del pluralisme

1. El Consell de l'Audiovisual de Catalunya defineix, mitjançant una instrucció general, els mercats de rellevància relatius al sector de la comunicació audiovisual i a l'àmbit geogràfic d'aquests, les característiques dels quals poden justificar la impossibilitat d'iniciar la prestació de serveis de comunicació audiovisual o, si escau, l'adopció de condicions per al seu atorgament o de mesures correctores.

2. Cada dos anys el Consell de l'Audiovisual de Catalunya ha d'adequar els límits i els criteris que estableix l'article 43 a l'evolució econòmica i tecnològica del sector de la comunicació.

Article 45. Transparència

Sens perjudici de les obligacions establertes pel règim de llicència o de comunicació prèvia establert per aquesta llei, el prestador de serveis de comunicació audiovisual resta obligat a permetre l'accés per mitjans electrònics tant als destinataris del servei com als òrgans corresponents, de manera permanent, fàcil, directa i gratuïta, a la informació següent:

- a) El nom o la denominació social, el nom del representant legal i dels seus accionistes.
- b) El nom del responsable editorial.
- c) Les dades relatives al títol habilitant i les identificadores de l'òrgan competent encarregat de la supervisió.
- d) La identificació dels altres serveis vinculats al sector de la comunicació que controla o dels quals és propietari.

Capítol III. Règim de la llicència per a prestar serveis de comunicació audiovisual mitjançant l'ús de l'espectre radioelèctric

Article 46. Llicència per a prestar serveis de comunicació audiovisual

La llicència per a prestar serveis de comunicació audiovisual té la condició d'autorització operativa perquè estableix les obligacions de l'operador i determina el marc de relació amb el Consell de l'Audiovisual de Catalunya durant tot el seu període de vigència.

Article 47. Objecte de la llicència d'un canal múltiple

1. L'objecte de la llicència per a prestar serveis de comunicació audiovisual és cadascun dels canals digitals que integren els canals múltiples, considerant que el nombre de canals digitals per canal múltiple pot ésser variable en funció de les tecnologies emprades.

2. El Consell de l'Audiovisual de Catalunya ha d'establir les condicions de relació dels titulars de la llicència amb el gestor del canal múltiple per a garantir la prestació del servei de comunicació objecte de la llicència.

Article 48. Finalitat de la llicència

La finalitat de la llicència per a prestar serveis de comunicació audiovisual és delimitar les condicions particulars del desenvolupament de la prestació del servei, amb l'objectiu de:

- a) Conciliar l'exercici de la llibertat de comunicació amb el compliment dels imperatius constitucionals pertinents.
- b) Afavorir l'exercici coherent de la llibertat de comunicació en el marc legal vigent.
- c) Garantir l'adequació de l'oferta de continguts audiovisuals en l'àmbit de cobertura corresponent.
- d) Fomentar la llengua i la cultura catalanes i l'ús de l'aranès.
- e) Contribuir al desenvolupament de la indústria i el sector audiovisuals.
- f) Donar suport a la implantació de les noves tecnologies i el desenvolupament de la societat de la informació.
- g) Garantir la universalitat en l'accés a la comunicació audiovisual.

Article 49. Condicions prèvies de la llicència

La planificació tècnica del Govern pel que fa a la gestió de l'espectre radioelèctric i l'assignació de freqüències en els àmbits de cobertura corresponents són condicions necessàries per a la convocatòria del procediment d'adjudicació de llicències per a prestar serveis de comunicació audiovisual.

Article 50. Convocatòria dels concursos

La convocatòria dels concursos per a l'atorgament de les llicències establertes per aquesta llei correspon al Consell de l'Audiovisual de Catalunya, un cop complertes les condicions establertes per l'article 49.

Article 51. Procediment d'atorgament

1. Per a l'obtenció de la llicència per a prestar serveis de comunicació audiovisual s'ha de seguir el procediment d'adjudicació que es determini per reglament.

2. La regulació a què es refereix l'apartat 1 ha de determinar:

a) La capacitat de la persona sol·licitant, que ha d'ésser una persona natural o jurídica privada legalment constituïda, espanyola o d'un altre estat membre de la Unió Europea o estrangera en els termes que determina la normativa comunitària pertinent.

b) El contingut de la sol·licitud, que ha d'identificar el responsable editorial i les característiques de l'activitat.

c) Les condicions en què s'ha de dur a terme la informació pública i l'audiència de les persones interessades.

d) El termini per a resoldre el concurs.

e) Les condicions i els criteris en què s'ha de fonamentar la resolució del Consell de l'Audiovisual de Catalunya per a atorgar o denegar la llicència.

f) Les penalitzacions susceptibles d'ésser aplicables en casos de mala fe, temeritat o frau en la participació en el procediment d'adjudicació.

3. El Consell de l'Audiovisual de Catalunya ha d'adjudicar les llicències d'acord amb els principis de:

a) Publicitat i transparència.

b) Concurrencia i igualtat d'oportunitats de tots els aspirants. En aquest sentit, les condicions exigides han d'ésser acceptables en termes de competència, i en cap cas no poden comportar l'extensió de la posició dominant inicial d'un subjecte privat sobre la d'un altre.

Article 52. Criteris d'adjudicació de la llicència

1. El Consell de l'Audiovisual de Catalunya ha d'avaluar les ofertes presentades d'acord amb els criteris següents:

a) El temps d'emissió dedicat a continguts informatius i d'actualitat relacionats amb l'àrea de cobertura de la llicència; el compromís de contribuir al desenvolupament de la indústria audiovisual catalana i especialment de l'àmbit de cobertura de la llicència; l'oferta de programes d'interès social, i el temps d'emissió de programació infantil i de caràcter formatiu.

b) El grau d'ús del català i de foment i difusió de la cultura catalana, i, si escau, de l'aranès.

c) Les mesures per a garantir l'accés de les persones amb discapacitats als continguts audiovisuals.

d) Els compromisos proposats amb relació a l'estructura laboral i a la qualitat professional.

- e) El temps de desplegament i l'abast de la cobertura dels serveis, els sistemes i les normes de transmissió i l'ús d'infraestructures existents.
- f) Les condicions tècniques de la prestació del servei i la creació de llocs de treball.
- g) Els procediments i les vies previstes per a donar una satisfacció millor i més ràpida al dret de rèplica.
- h) Els altres criteris que s'estableixin en la convocatòria del concurs.

2. Els barems de valoració dels concursos públics que afectin la televisió local o de proximitat han de considerar, a més dels criteris fixats per l'apartat 1, com a mínim, els criteris específics següents:

- a) La proposta de programació i valoració en coherència amb el que estableix la disposició addicional.
- b) L'experiència en comunicació local en la mateixa demarcació.

Article 53. Contingut de la llicència

1. La llicència per a prestar serveis de comunicació audiovisual ha de definir:

- a) Les freqüències atorgades, la potència autoritzada i l'àmbit de cobertura corresponent.
- b) Les característiques generals del servei i dels continguts, amb referència especial a l'obligació d'emprar la millor tecnologia disponible al mercat.
- c) El temps mínim d'emissió diària i setmanal.
- d) Les modalitats de redifusió total o parcial dels continguts.
- e) Els percentatges per al compliment de les obligacions de contribuir al desenvolupament de la indústria audiovisual i les franges horàries en què s'han d'aplicar.
- f) Els percentatges per al compliment de les obligacions amb relació a la normalització i la protecció de la llengua i la cultura catalanes i l'ús de l'aranès a la Val d'Aran, i les franges horàries en què s'han d'aplicar.
- g) Els percentatges d'emissió en cadena.
- h) Els percentatges de producció pròpia.
- i) Les condicions en què s'han de fer les desconexions.
- j) Els percentatges i les condicions de producció i coproducció per mitjà de xarxes locals de distribució de programació o circuits autòctons de suport a la comunicació local.
- k) Les condicions de la senyalització i la classificació de la programació.
- l) El desenvolupament de tecnologies adaptades a les persones amb discapacitat.

m) Les altres obligacions que s'hagin assumit inicialment, de manera voluntària, en virtut de codis deontològics i normes d'autoregulació.

2. En el cas de la televisió local o de proximitat, la llicència ha d'incorporar els requisits següents:

- a) Una programació mínima de quatre hores diàries i trenta-dues hores setmanals.
- b) El percentatge de producció pròpia que autoritzi el Consell de l'Audiovisual de Catalunya, amb relació a la programació en cadena i la sindicació de programes.
- c) Una programació que utilitzi el català com a mínim el 50% del temps d'emissió, inclosos els programes en horari de màxima audiència, i també les altres obligacions que estableix la normativa sobre política lingüística.
- d) La presència d'informatius en la programació total de les televisions generalistes, en horaris de màxima audiència.
- e) Un màxim del 25% de programació de televisió de proximitat en cadena.
- f) El percentatge de sindicació de programes de proximitat que estableixi el Consell de l'Audiovisual de Catalunya.

Article 54. Obligacions dels titulars de la llicència

Els titulars de la llicència per a prestar serveis de comunicació audiovisual resten obligats a complir el contingut de la llicència. En tots els casos són obligacions dels titulars de la llicència:

- a) Prestar el servei de comunicació audiovisual en les freqüències atorgades i la potència autoritzada, amb continuïtat i amb la qualitat adequades.
- b) Presentar anualment al Consell de l'Audiovisual de Catalunya la declaració responsable del compliment de les obligacions derivades d'aquesta llei i de la llicència.
- c) Respondre els requeriments d'informació i de tramesa de material audiovisual o d'altra mena que els pugui fer el Consell de l'Audiovisual de Catalunya, de manera motivada, en l'exercici de les seves funcions.
- d) Comparèixer davant el Consell de l'Audiovisual de Catalunya a petició d'aquest.
- e) Emprar mecanismes de signatura electrònica reconeguda en les relacions amb el Consell de l'Audiovisual de Catalunya.
- f) Tenir a disposició del Consell de l'Audiovisual de Catalunya totes les emissions i les dades relatives a aquestes, i conservar-les enregistrades durant sis mesos perquè el Consell pugui comprovar si compleixen llurs obligacions.
- g) Facilitar les comprovacions i les inspeccions a qualsevol òrgan competent.
- h) Abonar la taxa o la prestació equivalent per a la realització de la prestació del servei de comunicació audiovisual mitjançant l'ús de l'espectre radioelèctric.

i) Abonar la taxa o la prestació equivalent per a la realització de negocis jurídics que comportin la transmissió d'accions o actuacions equivalents.

j) Complir la resta d'obligacions que determina la normativa vigent.

Article 55. Vigència i renovació de la llicència

1.[No vigent]⁹

2.[No vigent]¹⁰

3. La renovació s'ha de fer mitjançant el procediment establert per reglament. El titular té l'obligació d'acreditar que compleix totes les condicions que justifiquen la renovació de la llicència.

4. Són causes de denegació de la renovació de la llicència:

a) L'afectació de la garantia del pluralisme, d'acord amb el que estableix aquesta llei.

b) La modificació de l'objecte de la llicència per nova planificació de l'espectre radioelèctric per part de l'autoritat competent.

c) La situació financera del titular quan no garanteixi la continuïtat del projecte.

d) L'incompliment reiterat de les condicions de la llicència degudament acreditat.

e) El fet d'haver estat sancionat més de dues vegades per dues infraccions greus o una de molt greu, d'acord amb el que estableix aquesta llei.

Article 56. La intransmissibilitat de la llicència

[No vigent]¹¹

Article 57. Revisió de la llicència

1. El Consell de l'Audiovisual de Catalunya, d'acord amb el Govern, a l'efecte de les seves competències, pot modificar les condicions de la llicència abans que en finalitzi el termini de vigència per a adequar les obligacions del titular amb relació a:

a) Les noves condicions en la gestió de l'espai radioelèctric.

b) L'evolució de la tecnologia que permeti una prestació de l'activitat més adequada, especialment de les condicions que estableix l'autorització.

c) La millor garantia de l'interès general.

d) La millor prestació del servei.

2. Les conseqüències de la modificació i la revisió anticipada de la llicència són diferents segons quines n'hagin estat les causes:

⁹ Apartat 1 declarat inconstitucional i nul per STC núm. 78/2017, de 22 de juny.

¹⁰ Apartat 2 declarat inconstitucional i nul per STC núm. 78/2017, de 22 de juny.

¹¹ Article 56 declarat inconstitucional i nul per STC núm. 78/2017, de 22 de juny.

a) El titular té dret, si escau, a una indemnització en el supòsit que estableix la lletra c de l'apartat 1.

b) El Consell de l'Audiovisual de Catalunya, d'acord amb el Govern, a l'efecte de les seves competències, pot establir un termini perquè el titular s'adapti a les noves condicions sense produir-li una càrrega desproporcionada en funció dels períodes d'amortització de les inversions, en els supòsits que estableixen les lletres a i b de l'apartat 1.

3. Correspon a l'òrgan competent de l'Administració de la Generalitat l'autorització definitiva, amb l'informe previ vinculant del Consell de l'Audiovisual de Catalunya, en els casos de modificació del contingut de la llicència com a conseqüència de l'aparició de noves condicions de gestió de l'espai radioelèctric.

Article 58. Extinció de la llicència

Són causes d'extinció de la llicència per a prestar serveis de comunicació audiovisual:

a) El termini de vigència de la llicència o, si escau, de les pròrrogues.

b) La renúncia del titular.

c) L'incompliment reiterat del contingut de la llicència.

d) La pèrdua de les condicions que van justificar l'adjudicació de la llicència.

e) La imposició d'una sanció que comporti aquest resultat quan ho estableixi la llei.

Article 59. Ineficàcia sobrevinguda per incompliment de les condicions de la llicència

1. La desaparició sobrevinguda de les condicions que van justificar l'atorgament de la llicència per a prestar serveis de comunicació audiovisual en determina l'extinció.

2. L'extinció de la llicència requereix la tramitació prèvia d'un procediment contradictori incoat pel Consell de l'Audiovisual de Catalunya.

Capítol IV. Règim per a prestar els serveis de comunicació audiovisual mitjançant tecnologies altres que l'espectre radioelèctric

Article 60. Subjecció a comunicació prèvia

1. La prestació dels serveis de comunicació audiovisual mitjançant tecnologies altres que l'espectre radioelèctric és sotmesa a un règim de comunicació prèvia al Consell de l'Audiovisual de Catalunya.

2. Qualsevol canvi substancial que es pretengui introduir en la prestació dels serveis a què es refereix l'apartat 1 s'ha de comunicar al Consell de l'Audiovisual de Catalunya.

Article 61. Comunicació prèvia

1. La comunicació prèvia a la prestació de serveis de comunicació audiovisual es fa mitjançant una declaració formal. Aquesta declaració ha de contenir les dades

relacionades amb el desenvolupament de la prestació del servei establertes per l'article 64, les quals han d'ésser degudament acreditades.

2. La declaració a què fa referència l'apartat 1 s'ha d'inscriure en el Registre de Prestadors de Serveis de Comunicació Audiovisual com a requisit per a l'inici de l'activitat. Es pot iniciar la prestació del servei si en el termini d'un mes, després de la comunicació, l'autoritat audiovisual no s'hi pronuncia en contra.

Article 62. Finalitat de la comunicació

La finalitat de la comunicació de prestació és posar en coneixement del Consell de l'Audiovisual de Catalunya l'existència i les característiques del servei de comunicació audiovisual i la seva modalitat de difusió, per a garantir el compliment de la normativa en matèria de continguts establerts per aquesta llei.

Article 63. Procediment

Les condicions i el procediment de comunicació prèvia a l'inici de l'activitat s'estableixen per instrucció del Consell de l'Audiovisual de Catalunya.

Article 64. Contingut de la comunicació

El contingut de la comunicació de prestació ha d'incloure:

- a) La identificació del prestador del servei.
- b) La descripció de l'activitat.
- c) La descripció dels continguts difosos.

Capítol V. Obligacions dels distribuïdors dels serveis de comunicació audiovisual

Article 65. Obligacions d'informació

1. Els distribuïdors de serveis de comunicació audiovisual han d'informar preceptivament sobre les característiques de cadascun dels canals de televisió o de ràdio que ofereixen, i han de precisar si aquests canals són propis o han estat subministrats per un tercer. També han d'informar si es tracta de la retransmissió d'un canal l'emissió del qual s'està fent per altres vies i, en aquest cas, cal indicar si el responsable editorial del canal és subjecte a la jurisdicció d'un estat membre de la Unió Europea o no ho és.

2. La informació a què fa referència l'apartat 1 s'ha de trametre al Consell de l'Audiovisual de Catalunya i s'ha de mantenir actualitzada.

3. Si el Consell de l'Audiovisual de Catalunya ordena la suspensió d'un determinat canal o programa, pot ordenar al distribuïdor de suspendre la transmissió.

4. L'adopció de les mesures establertes per aquest article requereix la incoació prèvia del procediment corresponent.

Article 66. Obligacions de transmissió obligatòria

1. Els distribuïdors de serveis de comunicació audiovisual tenen, com a obligació de servei públic, el deure de transmetre els canals de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuais i dels ens locals gestors del servei públic de la seva demarcació originàriament distribuïts per sistemes de radiodifusió terrestre.

2. El compliment de l'obligació a què fa referència l'apartat 1 per part del distribuïdor no pot comportar cap mena de cost afegit per als usuaris.

3. Es poden incorporar per reglament altres obligacions de transmissió obligatòria de determinats canals de ràdio o televisió si un nombre significatiu d'usuaris finals dels serveis dels distribuïdors de què es tracti utilitza les xarxes dels distribuïdors com a mitjà principal de recepció de programes de ràdio i televisió, i sempre que sigui necessari per a assolir objectius d'interès general clarament definits i es faci de manera proporcional, transparent i revisable periòdicament.

4. Les xarxes de comunicacions electròniques utilitzades per a la distribució de serveis de televisió i ràdio han de tenir la capacitat suficient per a distribuir serveis de televisió tot garantint-ne la qualitat i la integritat, i respectant-ne el format original.

Article 67. Reserva d'espai a programadors independents

1. Els distribuïdors de serveis de comunicació audiovisual han de distribuir els canals de programadors independents en les condicions que estableixen aquesta llei i la normativa que la desenvolupa.

2. Es produeix el control a què es refereix l'apartat 1 si es compleixen els supòsits de fet que estableix aquesta llei.

3. Els subjectes a què fa referència l'apartat 1 tenen l'obligació d'assignar un mínim del 40% del total de la seva oferta audiovisual, des de l'inici de l'activitat, a programadors independents.

4. Els distribuïdors poden sol·licitar al Consell de l'Audiovisual de Catalunya la reducció del percentatge que estableix l'apartat 3 si prèviament es justifica la manca de disponibilitat de canals.

5. Els distribuïdors i els programadors independents han de pactar lliurement la seva relació en el marc de la normativa adoptada a aquest efecte.

6. Els distribuïdors subjectes al compliment de l'obligació que estableix aquest article han de comunicar al Consell de l'Audiovisual de Catalunya, en la forma establerta per instrucció, els contractes que subscriuguin amb els programadors independents o la constitució amb aquests de societats per a la comercialització de continguts audiovisuals, i les modificacions contractuals o societàries que es puguin produir.

7. Qualsevol alteració de les circumstàncies que consten en la documentació requerida d'acord amb aquest article requereix una nova comunicació en els termes que determina l'apartat 6.

8. El Consell de l'Audiovisual de Catalunya estableix per instrucció les mesures reguladores i d'arbitratge que garanteixin als usuaris una oferta variada de serveis competitius en els supòsits de situació de domini del mercat. Aquestes mesures han d'ésser proporcionals, transparents i no discriminatòries.

Article 68. Garanties d'accés universal dels usuaris a l'oferta de serveis de comunicació audiovisual

1. El Consell de l'Audiovisual de Catalunya, si cal per a garantir l'accés dels usuaris finals a determinats serveis digitals de ràdio i televisió, pot imposar obligacions als operadors que disposin de guies electròniques de programació (EPG), d'interfícies de programa d'aplicacions (API) o altres sistemes d'accés perquè es faciliti l'accés a aquests recursos en condicions raonables, justes i no discriminatòries.

2. Les condicions aplicables als distribuïdors de serveis de comunicació audiovisual en matèria d'accés condicional als serveis de televisió i ràdio digitals s'han de regular per reglament.

Article 69. Tecnologies de limitació d'accés

Els distribuïdors de serveis de comunicació audiovisual han d'oferir als usuaris la possibilitat d'emprar tecnologies existents en el mercat per a limitar l'accés als espais que poden afectar el desenvolupament dels menors o d'altres drets protegits, i els han de subministrar aquest suport tecnològic sense cap cost complementari.

Capítol VI. Serveis de comunicació audiovisual sense ànim de lucre

Article 70. Reserva d'espai públic de comunicació

1. La prestació de serveis de comunicació audiovisual per part d'entitats privades sense ànim de lucre es beneficia d'una reserva d'espai públic de comunicació, atenent la contribució que facin a la realització de finalitats d'interès general i de manera proporcionada a aquesta contribució.

2. Els serveis de comunicació audiovisual desenvolupats per les universitats que s'ajustin als criteris generals que estableix aquest article resten assimilats a la condició de serveis prestats sense ànim de lucre.

3. Formen part de les activitats sense ànim de lucre els serveis de comunicació comunitària que ofereixen continguts destinats a donar resposta a les necessitats socials, culturals i de comunicació específiques de les comunitats i els grups socials a què donen cobertura, basant-se en criteris oberts, clars i transparents d'accés, tant a l'emissió com a la producció i a la gestió, i assegurant la participació i el pluralisme màxims.

4. El compliment de l'obligació de reserva per part dels distribuïdors de serveis de comunicació audiovisual no pot comportar cap mena de cost afegit per als usuaris.

5. Per a l'accés a l'espai de reserva s'han d'aplicar criteris que garanteixin la igualtat, la llibertat i la concurrència d'acord amb el que es determini per reglament.

6. La programació de l'activitat audiovisual sense ànim de lucre pot ésser patrocinada però no pot incloure publicitat, excepte la d'activitats d'economia social i del tercer sector.

7. La reserva d'espai públic de comunicació correspon:

a) Als plans tècnics, si l'espai radioelèctric ho permet, d'acord amb les condicions i el procediment establerts per reglament. Aquesta reserva no pot comportar cap contraprestació econòmica.

b) Als distribuïdors de serveis de comunicació audiovisual. Com a obligació de servei públic, aquests han de reservar un 5% de llur oferta a serveis de comunicació sense ànim de lucre. Aquesta reserva no pot comportar cap contraprestació econòmica.

8. En la planificació de l'espectre radioelèctric s'ha de preveure l'establiment de serveis de ràdio i televisió d'un àmbit més reduït que les demarcacions locals, difosos des d'estacions de baixa potència, per a entitats sense ànim de lucre.

Article 71. Mesures de foment

Els poders públics competents en matèria audiovisual han de:

a) Fomentar les iniciatives orientades al desenvolupament de l'activitat audiovisual sense ànim de lucre, especialment les que contribueixin a l'obtenció de finalitats d'interès general, com ara la formació i la cultura, mitjançant l'establiment d'ajuts dirigits específicament a aquest sector, que poden ésser finançats per taxes sobre el benefici de l'explotació comercial de l'espai radioelèctric.

b) Impulsar les iniciatives orientades a la constitució d'associacions de les entitats que desenvolupin una activitat audiovisual sense ànim de lucre i que, en el seu abast territorial, sia autonòmic o local, pretenguin reforçar aquest sector amb l'establiment de mecanismes de col·laboració i d'intercanvi d'experiències.

Capítol VII. Accés a la informació de l'activitat audiovisual privada d'interès general amb una sol·licitud prèvia

Article 72. Garanties d'accés amb una sol·licitud prèvia

1. El Consell de l'Audiovisual de Catalunya resta obligat a posar a disposició de qualsevol persona que ho sol·liciti informació d'interès general sobre el sector audiovisual.

2. Si la sol·licitud a què es refereix l'apartat 1 es formula d'una manera excessivament genèrica, el Consell de l'Audiovisual de Catalunya pot demanar a la persona sol·licitant que li concreti els termes i l'abast de la petició.

Article 73. Denegació de sol·licituds d'informació

1. El Consell de l'Audiovisual de Catalunya pot denegar les sol·licituds d'informació si concorre alguna de les causes establertes per la legislació sobre règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu.

2. El Consell de l'Audiovisual de Catalunya no pot revelar cap mena d'informació si aquesta pot afectar:

a) Les dades protegides d'acord amb la legislació sobre procediment administratiu.

b) La seguretat pública.

c) Un procediment penal les actuacions del qual han estat declarades secretes.

d) La confidencialitat de dades de caràcter comercial i industrial, sempre que aquesta confidencialitat sigui establerta per la legislació per a protegir interessos econòmics legítims, inclòs l'interès públic de mantenir la confidencialitat estadística i el secret fiscal.

- e) Els drets de propietat intel·lectual.
- f) El secret professional de les persones que treballen en el sector audiovisual.
- g) Altres supòsits establerts per llei.

Article 74. Gratuïtat de la informació

L'accés a la informació continguda en els arxius i registres del Consell de l'Audiovisual de Catalunya és gratuït. Excepcionalment es poden determinar, si escau, els supòsits en què es pot exigir una contraprestació econòmica. Aquesta contraprestació ha d'ésser raonable i se n'ha de fer publicitat.

Capítol VIII. Difusió de la informació sobre el sector audiovisual

Article 75. Responsabilitat del servei de difusió d'informació

El Consell de l'Audiovisual de Catalunya ha d'organitzar i actualitzar la informació sobre el sector audiovisual que sigui a la seva disposició, de manera que garanteixi la difusió activa i sistemàtica al públic, especialment per mitjà de la tecnologia de la telecomunicació informàtica o electrònica. També ha de vetllar perquè la informació posada a disposició del públic sigui correcta, precisa i susceptible de comparació.

Article 76. Intercanvi d'informació amb altres autoritats i poders públics

El Consell de l'Audiovisual de Catalunya ha de promoure acords de cooperació amb altres autoritats de la resta de comunitats autònomes, la de l'Estat i les d'àmbit europeu que tinguin competències sobre la comunicació audiovisual i sobre la defensa de la competència, a l'efecte de l'intercanvi d'informació.

Títol V. De la regulació dels continguts audiovisuals

Article 77. Instruments per a regular els continguts audiovisuals

La regulació dels continguts difosos en el marc de la prestació de serveis de comunicació audiovisual correspon a aquesta llei i a les altres que hi siguin aplicables. Sens perjudici d'això, l'aprovació de les instruccions que siguin necessàries per a desenvolupar i explicitar l'abast i el significat de l'ordenació legal correspon al Consell de l'Audiovisual de Catalunya.

Article 78. Coregulació dels continguts audiovisuals

El Consell de l'Audiovisual de Catalunya ha de promoure l'establiment d'acords amb els prestadors de serveis de comunicació audiovisual per a facilitar i garantir la delimitació adequada i el compliment de les obligacions i els deures en matèria de continguts.

Article 79. Foment de l'autoregulació

El Consell de l'Audiovisual de Catalunya ha de promoure l'establiment d'acords entre els diversos prestadors de serveis de comunicació audiovisual, orientats a l'adopció voluntària de codis de conducta en matèria de continguts.

Article 80. Principis bàsics de la regulació dels continguts audiovisuals

En el marc de l'exercici legítim dels drets fonamentals de llibertat d'expressió i d'informació, la realització d'activitats de comunicació audiovisual se sotmet als límits següents:

- a) Respectar la dignitat, com a tret essencial de la personalitat humana.
- b) No incitar a l'odi per motius de raça, sexe, religió o nacionalitat.
- c) Respectar el dret de tota persona a no ésser discriminada per raó de naixement, raça, sexe, religió, nacionalitat o qualsevol altra condició o circumstància personal o social.
- d) Respectar els drets de les persones reconeguts per la Constitució espanyola, d'una manera particular els drets fonamentals a l'honor, a la intimitat i a la pròpia imatge.
- e) No incitar al maltractament i a la crueltat envers els animals, ni a causar danys al medi ambient o als béns històrics, patrimonials i culturals.
- f) ¹² i respectar el principi de veracitat en la difusió de la informació. S'entén per informació veraç la que és el resultat d'una comprovació diligent dels fets.
- g) Fer una separació clara entre publicitat i contingut editorial.
- h) Respectar el deure de protecció de la infància i la joventut d'acord amb els termes que estableixen aquesta llei i la legislació aplicable en aquesta matèria.
- i) Respectar els codis deontològics aprovats pels col·legis professionals dels treballadors que presten serveis als mitjans de comunicació.

Article 81. Protecció de la infància i la joventut

1. Els prestadors de serveis de comunicació audiovisual no poden difondre el nom, la imatge ni altres dades que permetin d'identificar els menors en els casos en què, amb el consentiment o sense el consentiment de llurs pares o tutors, en puguin quedar afectats l'honor, la intimitat o la imatge, i d'una manera particular si apareixen o poden aparèixer com a víctimes, testimonis o inculpats amb relació a la comissió d'accions il·legals. Tampoc no es poden divulgar les dades relatives a la filiació d'infants i adolescents acollits o adoptats.

2. Sens perjudici de l'adopció de les mesures tècniques pertinents, els continguts que puguin afectar el desenvolupament físic, mental o moral dels menors només poden ésser difosos després de les 22 hores i abans de les 6 hores. La difusió d'aquests continguts ha d'anar precedida d'un senyal acústic i s'ha d'identificar amb la presència d'un senyal visual durant tota l'emissió.

3. Els prestadors de serveis de ràdio o televisió no poden oferir cap contingut que pugui perjudicar seriosament el desenvolupament físic, mental o moral dels menors. D'una manera particular, es prohibeix la difusió, pels dits prestadors, de continguts pornogràfics o de violència gratuïta.

4. Els distribuïdors de serveis de comunicació audiovisual poden incloure, dins els programes que conformin llur oferta, els continguts a què fa referència l'apartat 3. Això no obstant, la recepció dels esmentats continguts ha d'ésser consentida expressament i

¹² Incís declarat inconstitucional i nul per STC núm.86/2017, de 4 de juliol.

per escrit pels usuaris o abonats majors d'edat que hi estiguin interessats. La prestació del dit consentiment no pot comportar en cap cas el gaudi de condicions econòmiques més favorables, i l'accés específic i en cada moment als dits continguts audiovisuals ha d'estar condicionat, per mitjans tècnics adequats, a la introducció d'un codi personal d'accés, amb l'objectiu de garantir que és sota la responsabilitat dels usuaris o abonats.

5. A l'efecte de garantir la protecció de la infància i la joventut en el cas de serveis audiovisuals altres que els de televisió, el Consell de l'Audiovisual de Catalunya ha d'impulsar els processos de coregulació i autoregulació del sector.

Article 82. Comunicacions d'interès públic

1. Els prestadors de serveis de comunicació audiovisual estan obligats a difondre, gratuïtament i amb indicació de llur origen, els comunicats i les declaracions que el Govern de l'Estat i el Govern de la Generalitat estimin convenients per causes justificades d'interès públic.

2. Els prestadors de serveis de comunicació audiovisual d'àmbit local estan obligats a difondre, gratuïtament i amb indicació de llur origen, els comunicats que les administracions locals que es trobin en llur corresponent àmbit de cobertura estimin convenients per causes justificades d'interès públic.

Article 83. Senyalització dels continguts audiovisuals

Correspon al Consell de l'Audiovisual de Catalunya de determinar, mitjançant instrucció, els mecanismes de senyalització visual i acústica dels continguts audiovisuals. Correspon a l'autoritat audiovisual de desenvolupar sistemes anàlegs amb relació als continguts difosos per mitjà dels nous serveis audiovisuals. El sistema de senyalització escollit ha de contribuir a garantir la uniformitat dels sistemes existents a l'Estat espanyol i al conjunt de la Unió Europea, a l'efecte de la tutela adequada dels interessos dels ciutadans.

Article 84. Accés de les persones amb discapacitat a la comunicació audiovisual

1. Els prestadors de serveis de comunicació audiovisual, amb l'objectiu de fer efectiu l'accés als continguts audiovisuals, tenen les obligacions següents:

a) Establir els mecanismes tècnics pertinents per a garantir l'accés de les persones amb discapacitat als continguts.

b) Incorporar progressivament, en el cas de prestadors de serveis televisius, en llur programació la subtitulació per a persones sordes, la llengua de signes catalana i l'audiodescripció per a persones cegues, per tal d'afavorir l'accés de les persones amb discapacitat a la comunicació audiovisual.

2. El Consell de l'Audiovisual de Catalunya ha de regular per instrucció el compliment de les obligacions a què fa referència l'apartat 1, i a aquest efecte pot determinar els supòsits, les condicions i els percentatges d'aplicació en funció de les diferents característiques del servei, i també el ritme d'implantació progressiva.

Article 85. Esdeveniments d'interès general

Els ciutadans tenen dret a accedir, per mitjà dels serveis de comunicació audiovisual, a esdeveniments d'interès general. Els esdeveniments als quals el Govern hagi atorgat

aquesta qualificació s'han de difondre en directe i per sistemes d'accés no condicional. La resolució del Govern en virtut de la qual s'aprova la llista d'esdeveniments objecte d'aquest precepte s'ha de notificar immediatament a l'autoritat competent per a poder verificar que s'adequa a la normativa comunitària i fer-ne la publicació oficial.

Article 86. Obligacions amb relació a la presència de la llengua i la cultura catalanes i de l'aranès en la comunicació audiovisual

1. La llengua normalment emprada pels prestadors de serveis de comunicació audiovisual públics ha d'ésser la catalana, i a la Val d'Aran ha d'ésser l'aranesa. Excepcionalment, es poden tenir en compte les característiques de l'audiència a la qual s'adreça el mitjà, d'acord amb els criteris que el Consell de l'Audiovisual de Catalunya estableixi mitjançant instrucció en el marc de les disposicions de la normativa lingüística.

2. Els prestadors de serveis de comunicació audiovisual sotmesos a règim de llicència es regeixen per les obligacions que estableix la legislació de política lingüística respecte als concessionaris de radiodifusió i televisió de gestió privada. A la Val d'Aran han de tenir les mateixes obligacions respecte a l'aranès que la legislació estableix per al català.

3. Els distribuïdors de serveis de comunicació audiovisual, d'acord amb els termes que estableix aquesta llei, han de garantir que la major part de canals que ofereixen siguin en català i a la Val d'Aran en aranès.

4. El Govern pot acordar l'atorgament d'ajuts públics per al compliment de les obligacions a què es refereix aquest article.

Article 87. Obligacions en matèria de difusió d'obres audiovisuals europees

1. Els prestadors de serveis de televisió se sotmeten al règim establert per aquesta llei en matèria de difusió obligatòria d'obres audiovisuals europees. Aquestes obligacions s'entenen sens perjudici dels deures específics que el Consell de l'Audiovisual de Catalunya pugui imposar als esmentats subjectes en el marc del règim de la llicència o la comunicació corresponent.

2. Els prestadors de serveis de televisió a què fa referència l'apartat 1 han de reservar com a mínim el 51% del seu temps anual a la difusió d'obres audiovisuals europees. El 51% d'aquest temps de reserva, com a mínim, l'han de dedicar a la difusió d'obres audiovisuals europees l'expressió originària de les quals sigui en qualsevol llengua oficial a Catalunya. S'ha de garantir que, com a mínim, el 50% d'aquestes obres sigui en català. El 10% del temps total d'emissió, com a mínim, l'han de destinar a obres audiovisuals europees subministrades per productors independents i produïdes els darrers cinc anys.

3. El temps dedicat a continguts informatius, transmissions esportives, jocs, publicitat, serveis de teletext i televenda s'exclou del còmput del temps anual de difusió a l'efecte del que estableix l'apartat 2.

4. Els prestadors de serveis de televisió d'àmbit territorial inferior al conjunt de Catalunya poden sol·licitar al Consell de l'Audiovisual de Catalunya un règim reduït per a la difusió obligatòria d'obres europees. El Consell de l'Audiovisual de Catalunya ha de resoldre aquesta sol·licitud de manera expressa atenent les característiques socials del territori de difusió i les característiques dels prestadors dels serveis.

Article 88. Drets dels usuaris de serveis de comunicació audiovisual

1. Els usuaris de serveis de comunicació audiovisual tenen dret a conèixer els continguts dels serveis de televisió i llur horari d'emissió amb l'antelació suficient. A aquest efecte, correspon al Consell de l'Audiovisual de Catalunya de desenvolupar, mitjançant reglament, el procediment adequat per a fer efectiu aquest dret.

2. Els prestadors de serveis de comunicació audiovisual han de contribuir a l'alfabetització audiovisual bàsica dels ciutadans.

3. Els usuaris de serveis de comunicació audiovisual tenen dret a adreçar-se al Consell de l'Audiovisual de Catalunya si consideren que s'han vulnerat els seus drets o que s'ha produït un incompliment de la regulació en matèria de continguts i de publicitat.

Article 89. Pluralisme i informació ciutadana

1. Es garanteix el dret dels professionals dels mitjans a la clàusula de consciència i al secret professional.

2. En els períodes electorals, els mitjans de comunicació han de garantir especialment la pluralitat informativa. Els mitjans públics han d'assegurar una informació suficient sobre les diverses ofertes electorals i sobre l'activitat dels representants sortints.

Títol VI. De la publicitat, de la televenda i del patrocini

Capítol I. Disposicions generals

Article 90. Definicions

A l'efecte del que disposa aquesta llei, s'entén per:

a) Publicitat: qualsevol forma de missatge emès, mitjançant contraprestació i per encàrrec d'una persona física o jurídica, pública o privada, en relació amb una activitat comercial, industrial, artesana o professional, amb la finalitat de promoure la contractació de béns mobles o immobles o de serveis de qualsevol tipus. També s'entén per publicitat qualsevol forma de missatge audiovisual emès per compte de tercers per a promoure actituds o comportaments entre els usuaris.

b) Televenda: la radiodifusió televisiva d'ofertes directes al públic per a l'adquisició o l'arrendament de tota mena de béns i drets o la contractació de serveis a canvi d'una remuneració.

c) Patrocini publicitari: el contracte en virtut del qual una persona física o jurídica .anomenada patrocinador. no vinculada a la producció, la comercialització ni a la prestació de serveis de televisió o ràdio contribueix al finançament de continguts emesos per una altra persona física o jurídica .anomenada patrocinat. amb la finalitat de promoure el nom, la marca, la imatge, les activitats o les realitzacions del patrocinador.

Article 91. Finalitats de la regulació de la publicitat, la televenda i el patrocini

Les finalitats de la regulació de les activitats de la publicitat, la televenda i el patrocini són:

a) Lluitar contra els continguts que atempten contra els principis, els valors i els drets protegits per la Constitució espanyola, l'Estatut d'autonomia i les lleis.

- b) Protegir els destinataris de la publicitat excessiva.
- c) Preservar el valor i la integritat de les obres audiovisuals.

Article 92. Publicitat i televenda il·lícites

1. Són publicitat i televenda il·lícites:

- a) Les que atempten contra la dignitat humana.
- b) Les que vulneren els valors i els drets reconeguts per la Constitució espanyola, especialment els que reconeixen els articles 18 i 20.4. Els anuncis que presenten les dones d'una manera vexatòria s'entenen inclosos en aquesta lletra. Tenen la condició de vexatòries la utilització particular i directa del cos o de parts del cos com un simple objecte desvinculat del producte que es pretén promoure, i la utilització de la imatge associada a comportaments estereotipats que vulnerin els fonaments del nostre ordenament.
- c) Les que fomenten males pràctiques alimentàries o qualsevol altre comportament perjudicial per a la salut o la seguretat humanes o per la protecció del medi ambient.
- d) Les que atempten contra el respecte a la dignitat de les persones o a llurs conviccions religioses i polítiques.
- e) Les que discriminen per motius de naixement, raça, sexe, religió, nacionalitat, opinió o qualsevol altra circumstància personal o social.
- f) Les que inciten a la violència o a comportaments antisocials, apel·len a la por o a la superstició o fomenten abusos, imprudències, negligències o conductes agressives.
- g) Les que indueixen a la crueltat o al maltractament dels animals o a la destrucció de béns de la natura o de béns culturals.
- h) Les que utilitzen tècniques subliminars, en el sentit de les que contenen els elements recollits per la legislació sobre publicitat referits a publicitat subliminar.

2. Són il·lícites la publicitat enganyosa, la deslleial i la subliminar, en els termes establerts i definits per la legislació general sobre publicitat.

Article 93. Publicitat i televenda prohibides

1. Són publicitat i televenda prohibides:

- a) Qualsevol forma directa o indirecta de publicitat i televenda de cigarrets i altres productes del tabac.
- b) Qualsevol forma directa o indirecta de publicitat de medicaments o tractaments mèdics que només es puguin obtenir per prescripció facultativa.
- c) La publicitat de contingut essencialment polític dirigida a la consecució d'objectius d'aquesta naturalesa, sens perjudici de les normes aplicables establertes per la legislació sobre règim electoral.

d) La televenda de medicaments, tractaments mèdics i productes sanitaris, en els termes establerts per la legislació sobre aquesta matèria.

e) Qualsevol forma directa o indirecta de publicitat i de televenda de begudes amb graduació alcohòlica superior a vint graus centesimal.

f) Qualsevol forma de publicitat i de televenda de begudes alcohòliques amb una graduació inferior a vint graus centesimal en què es donin les circumstàncies següents:

Primera. Si van dirigides específicament a menors d'edat, en particular si presenten persones menors d'edat consumint les begudes alcohòliques a què es refereix aquesta lletra.

Segona. Si presenten el consum d'alcohol associat amb una millora del rendiment físic, amb la conducció de vehicles o amb l'èxit social o sexual.

Tercera. Si suggereixen que el consum d'alcohol té propietats terapèutiques o un efecte estimulants o sedants, o que constitueix un mitjà per a resoldre conflictes.

Quarta. Si estimulen el consum no moderat de begudes alcohòliques o ofereixen una imatge negativa de l'abstinència o de la sobrietat i destaquen qualitats positives de les begudes que tenen alcohol.

g) La publicitat de serveis o establiments dedicats a la prostitució, en horari protegit.

2. No es poden emetre simultàniament continguts editorials i publicitaris, llevat del que prescriu l'article 95. La separació entre els continguts i la publicitat s'ha d'indicar amb senyals acústics o visuals, segons escaigui.

Article 94. Publicitat i televenda encobertes

1. S'entén per publicitat encoberta la presentació verbal, visual o sonora dels béns, els serveis, el nom, la marca o les activitats d'un productor de mercaderies o d'un prestador de serveis en programes o altres continguts editorials en què aquesta presentació tingui finalitat publicitària i pugui induir el públic a error sobre la veritable naturalesa de la presentació.

2. La publicitat encoberta està prohibida si la referència verbal, visual o sonora a mercaderies, serveis, marques o noms de productors o prestadors de serveis particulars té una prominència indeguda, sia per la recurrència de la seva presència o per la manera com es presenten o destaquen.

3. Per a avaluar el caràcter indegut de la prominència a què es refereix l'apartat 2, l'autoritat audiovisual ha de considerar les necessitats editorials, les característiques del programa en què s'insereix la publicitat encoberta i la concurrència o no d'una influència o un condicionament del contingut editorial amb finalitats comercials.

4. No té la condició de publicitat encoberta la presentació d'esdeveniments oberts al públic organitzats per terceres persones, si els drets d'emissió estan cedits a un operador i la participació d'aquest darrer es limita a la retransmissió de l'esdeveniment i no es produeix cap desviació intencionada per a realçar-ne el caràcter publicitari.

5. Els programes informatius, documentals, religiosos i infantils no poden incloure publicitat encoberta.

6. Els programes que inclouen publicitat encoberta ho han d'advertir a l'inici, de manera visual o sonora, segons que escaigui, amb la inserció d'una llista dels anunciants dels quals es farà publicitat en el programa.

Capítol II. Forma i presentació de la publicitat i la televenda

Article 95. Principi de separació entre el contingut editorial i el publicitari

1. La forma i la presentació de la publicitat i la televenda han de garantir que els destinataris no confonen el contingut editorial i el publicitari, de tal manera que ambdós continguts siguin fàcilment identificables.

2. La separació preceptiva del contingut editorial i el publicitari pot ésser temporal o espacial, mitjançant un senyal visual o un d'acústic, en funció de la forma de publicitat emprada i si es tracta de serveis de difusió de televisió o ràdio.

3. El Consell de l'Audiovisual de Catalunya ha d'establir, mitjançant instrucció, els preceptes específics i pertinents pel que fa a la inclusió, la identificació i la col·locació d'espais publicitaris en televisió i ràdio, a l'efecte del compliment del principi de separació entre el contingut editorial i el publicitari.

Article 96. Protecció de menors

1. La publicitat i la televenda no poden incloure continguts que puguin perjudicar moralment o físicament els menors. A aquest efecte, s'han de respectar els principis següents:

a) No han d'incitar directament els menors a comprar un producte o contractar un servei de manera que n'exploti la inexperiència o la credulitat. Tampoc no pot incitar-los a persuadir llurs pares o tutors, o els pares o tutors de tercers, perquè comprin els productes o contractin els serveis de què es tracti.

b) No poden explotar, en cap cas, l'especial confiança dels infants en llurs pares, professors o altres persones.

c) No poden presentar els infants en una situació perillosa sense un motiu que ho justifiqui.

d) Les joguines, quan són l'objecte de la publicitat o la televenda, no poden conduir a error sobre les característiques o la seguretat que tenen, ni tampoc sobre la capacitat i l'aptitud necessàries perquè els infants en puguin fer ús sense fer-se mal ni fer-ne a tercers.

2. El Consell de l'Audiovisual de Catalunya ha de vetllar pel compliment de la legislació aplicable a la publicitat i la televenda dirigida als infants o als adolescents o protagonitzada per aquests. A aquest efecte, aquesta autoritat:

a) Ha de dictar i fer complir les disposicions sobre aquesta matèria.

b) Ha de promoure la coregulació i l'autoregulació amb els diversos agents implicats en l'activitat de publicitat, televenda i patrocini en els supòsits en què no hi hagi cap normativa aplicable o per tal de complementar-la.

Article 97. Difusió de publicitat i televenda en blocs i aïllada

1. La difusió de publicitat i televenda s'ha de fer en blocs, encara que excepcionalment es poden admetre publicitat i anuncis de televenda aïllats, sempre que es donin condicions d'escassetat d'oferta o demanda pel que fa al temps disponible o sol·licitat per a publicitat o televenda.

2. S'entén per publicitat o televenda aïllada les insercions d'una durada inferior a noranta segons. Si, pels motius a què es refereix aquest article, es fa publicitat o televenda aïllades, s'ha d'indicar la durada de la inserció.

Article 98. Inserció entre programes i interrupcions publicitàries de la programació televisiva

1. El Consell de l'Audiovisual de Catalunya ha de vetllar perquè la inserció de publicitat i d'anuncis de televenda respecti el principi general d'inserció entre programes i les regles generals sobre interrupcions publicitàries de la programació establertes per la legislació aplicable.

2. Les interrupcions publicitàries han de respectar la unitat, el valor, la qualitat, les pauses naturals, la durada i la naturalesa dels programes, de manera que no perjudiquin en cap cas els drets dels titulars dels programes dins els quals es produeix la interrupció, ni els destinataris de l'activitat audiovisual.

3. En aplicació dels criteris generals a què fa referència l'apartat 2, s'han de respectar les regles especials següents:

a) En els programes compostos per parts autònomes només es poden inserir publicitat i anuncis de televenda entre les parts autònomes.

b) En les emissions o programes esportius o d'esdeveniments o espectacles d'estructura similar en què hi hagi intervals de temps entre cadascuna de les parts que els componen, només es poden inserir publicitat i anuncis de televenda durant aquests intervals. A aquest efecte, l'interval ha de tenir caràcter natural, no accidental i vinculat directament amb l'estructura de l'esdeveniment o espectacle.

c) En els programes o emissions no inclosos en les lletres a i b, les interrupcions successives per a la inserció de publicitat i anuncis de televenda han d'estar separats per períodes de temps de vint minuts com a mínim.

d) Els programes informatius, documentals i infantils i les emissions de serveis religiosos no poden ésser objecte d'interrupcions per publicitat i televenda, amb l'excepció dels que tenen una durada programada superior a trenta minuts.

e) Els llargmetratges cinematogràfics i altres obres audiovisuals amb una durada programada de transmissió superior a quaranta-cinc minuts es poden interrompre una vegada per cada període complet de quaranta-cinc minuts. No obstant això, es pot autoritzar una altra interrupció si la durada total de la transmissió programada excedeix com a mínim en vint minuts de dos o més dels períodes temporals inicialment referits. Aquestes interrupcions han de respectar la integritat i el valor de l'obra, i no se'n poden ometre els títols de crèdit. S'exceptuen d'aquest apartat les sèries, els serials i les emissions d'entreteniment.

f) No es pot inserir publicitat ni televenda en l'emissió de serveis religiosos.

4. Si la forma de publicitat, per les seves característiques d'emissió, pot confondre els espectadors sobre el seu caràcter publicitari, s'ha de superposar, de manera permanent i clarament llegible, una transparència amb la indicació que és publicitat. Sens perjudici d'altres supòsits, els publireportatges i les telepromocions resten subjectes a aquesta obligació.

5. Durant les emissions esportives es poden inserir missatges publicitaris i de televenda, mitjançant transparències o qualsevol tractament de la imatge, amb les condicions següents:

a) Que es produeixi en els moments en què el desenvolupament de l'esdeveniment estigui aturat.

b) Que no pertorbi la visió de l'esdeveniment.

c) Que les transparències emprades no ocupin més d'una sisena part de la pantalla.

d) Que els missatges consisteixin, exclusivament, en textos escrits o en imatges del logotip de la marca.

6. Durant els períodes dedicats a la publicitat i als anuncis de televenda, els processos de tractament dels senyals originals no poden produir en els espectadors un increment sonor notòriament perceptible respecte de l'emissió immediatament anterior.

Capítol III. Durada dels anuncis publicitaris i la televenda televisiva

Article 99. Durada per hora i dia a la televisió

1. El Consell de l'Audiovisual de Catalunya ha de vetllar perquè l'activitat publicitària i la televenda respecti els límits de durada que la legislació estableix per hora de rellotge i per dia natural d'emissió.

2. El temps total dedicat a l'emissió de publicitat en totes les seves formes i a la televenda no pot ésser superior al 20% del temps diari d'emissió. El temps d'emissió per anuncis publicitaris no pot ésser superior al 15% del temps total diari d'emissió.

3. Durant cadascuna de les hores naturals en què es divideix el dia, el temps d'emissió dedicat a la publicitat en totes les seves formes no pot ésser superior a disset minuts. Durant el mateix període, i respectant el límit anterior, el temps dedicat a anuncis publicitaris i de televenda, exclosa l'autopromoció, no pot ésser superior a dotze minuts.

4. Cada prestador de servei de televisió pot dedicar fins a tres hores al dia a l'emissió de continguts de televenda. Aquestes emissions han de tenir una durada mínima ininterrompuda de quinze minuts i s'han d'identificar com a tal, amb tota claredat, per mitjans òptics o acústics. Es poden difondre com a màxim vuit programes de televenda per un canal de televisió no dedicat exclusivament a aquesta activitat.

5. Als efectes d'aquesta llei, els anuncis de servei públic o de caràcter benèfic difosos gratuïtament no s'entenen com a publicitat.

6. Les limitacions temporals que aquest article imposa a la televenda no són aplicables als prestadors de serveis de televisió que es dediquen exclusivament a aquesta activitat, sia amb caràcter d'autopromoció o amb caràcter de publicitat per compte de tercers. Aquests prestadors poden emetre publicitat en les condicions i dins els límits establerts

per aquesta llei, amb l'excepció de l'apartat 3. Dins aquests canals, les condicions i els límits són diferents, segons de què es tracti:

a) La promoció de productes o serveis del titular del canal: per a aquesta promoció no són aplicables les limitacions temporals que estableixen els apartats 1, 2, 3, 4 i 5.

b) La publicitat aliena: per a aquesta són aplicables les limitacions temporals que estableix aquest article.

Article 100. Limitacions a la presència de continguts publicitaris en el servei públic audiovisual de Catalunya

1. El temps dedicat a l'emissió de continguts publicitaris en el marc de la prestació del servei públic audiovisual de Catalunya no pot excedir el 10% total diari d'emissió.

2. En cadascuna de les hores naturals del dia, el temps d'emissió dedicat a la publicitat, en totes les seves formes, no pot sobrepassar els dotze minuts. Així mateix, i tot respectant aquest límit, el temps dedicat als continguts publicitaris i de televenda, excloent els espais d'autopromoció, no pot sobrepassar els deu minuts en el dit període.

3. L'emissió d'obres cinematogràfiques de durada superior als noranta minuts només pot ésser objecte d'una sola interrupció publicitària, i les de durada inferior no es poden interrompre.

4. En el cas del servei públic de ràdio, correspon al Consell de l'Audiovisual de Catalunya la determinació, mitjançant instrucció, dels límits a la presència de continguts publicitaris i de patrocini.

Capítol IV. Normes sobre el patrocini televisiu

Article 101. Deures i obligacions principals dels patrocinadors

Els patrocinadors tenen els deures següents:

a) Identificar-se clarament en el programa o el contingut audiovisual que contribueix a finançar mitjançant el seu nom o logotip al principi del programa o el contingut audiovisual.

b) Respectar la independència i la responsabilitat del prestador del servei de comunicació audiovisual i de l'editor respecte al contingut de l'emissió.

c) No incentivar la compra o la contractació de serveis o productes propis o d'un particular mitjançant la promoció concreta d'aquests productes o serveis. No obstant això, es pot fer referència explícita a productes o serveis del patrocinador o d'un tercer amb la finalitat exclusiva d'identificar el patrocinador i aclarir el vincle entre el programa i l'empresa que el patrocina.

Article 102. Emissions i subjectes exclosos de l'activitat de patrocini

1. Està prohibit el patrocini d'informatius, emissions d'actualitat política i emissions de serveis religiosos.

2. No es poden patrocinar les parts en què es puguin dividir els continguts a què fa referència l'apartat 1, llevat de les dedicades a la informació esportiva, meteorològica, econòmica o del trànsit.

3. Resten exclosos de l'activitat de patrocini els subjectes que tenen com a activitat principal la fabricació o la venda de productes o la prestació de serveis que tenen prohibida la publicitat.

Capítol V. L'ús de les noves tecnologies en l'activitat publicitària i altres formes de publicitat

Secció primera. L'ús de les noves tecnologies en l'activitat publicitària

Article 103. Principis generals

1. Els poders públics a Catalunya han d'impulsar el desenvolupament de l'ús de les noves tecnologies en l'activitat publicitària.

2. El Consell de l'Audiovisual de Catalunya ha de vetllar pel compliment dels principis i les regles generals que informen i condicionen la regulació de l'activitat publicitària i la seva adequada adaptació a les exigències específiques que plantegin l'ús de les noves tecnologies per mitjà d'una instrucció.

Article 104. Pantalla dividida

1. La pantalla dividida consisteix en la difusió simultània o paral·lela de continguts audiovisuals i comunicacions comercials que pot servir per a fer activitat publicitària i de patrocini.

2. L'ús de la pantalla dividida per a difondre continguts publicitaris ha de respectar la integritat dels continguts audiovisuals, i les regles generals contingudes en aquesta llei, en especial pel que fa a la publicitat il·lícita o prohibida.

3. El Consell de l'Audiovisual de Catalunya ha de determinar mitjançant una instrucció les obligacions específiques dels prestadors de serveis de comunicació audiovisual pel que fa a l'ús de la pantalla dividida per a difondre continguts publicitaris.

Article 105. Publicitat interactiva

1. La publicitat interactiva és la que permet als destinataris de serveis de comunicació audiovisual donar informació directament al prestador del servei o a l'anunciant, gràcies a un sistema de resposta que els permet actuar, d'una manera interactiva, en un entorn al qual s'exposen voluntàriament durant el temps que ells mateixos decideixen.

2. Només és objecte d'aquesta llei la publicitat interactiva a la qual s'accedeix des d'un anunci difós en el marc d'un programa o un contingut audiovisual lineal. Aquesta publicitat és subjecta a les disposicions generals sobre publicitat establertes per aquesta llei fins al moment que els consumidors accedeixen a l'aplicació interactiva.

3. La publicitat interactiva és sotmesa a les condicions següents:

a) La icona per a accedir a l'entorn interactiu s'ha d'integrar en un espai publicitari, separat clarament del contingut editorial de tal manera que permeti que els consumidors la identifiquin. El dit espai publicitari pot ésser un anunci convencional o un anunci que

utilitzi la tècnica de la pantalla dividida. En aquest segon cas, s'ha d'obtenir l'autorització o l'acord dels titulars dels drets del contingut audiovisual.

b) S'ha d'informar els consumidors del pas a l'entorn interactiu, abans de fer-ho, amb una advertència interposada a pantalla opaca completa, que ha d'aparèixer en activar la icona d'accés i ha d'oferir l'opció de decidir si s'accedeix a la aplicació interactiva o es retorna al contingut principal.

c) Els programes destinats a menors no poden contenir icones que permetin l'accés a productes o serveis que puguin infringir les normes sobre protecció de menors.

Article 106. Patrocini virtual

El patrocini virtual és l'activitat de patrocini que utilitza publicitat virtual que permet inserir missatges publicitaris, especialment durant l'emissió d'esdeveniments esportius, mitjançant una substitució virtual dels cartells publicitaris instal·lats sobre el terreny o mitjançant la inserció de noves imatges. Aquesta activitat s'ha de fer:

a) De manera que atengui la comoditat dels destinataris.

b) Amb respecte a la integritat i al valor del contingut audiovisual en què s'insereix i amb respecte als interessos dels titulars de drets.

c) Amb l'acord previ de l'organitzador de l'esdeveniment emès i dels titulars dels drets.

d) De manera que compleixi les obligacions generals de tota activitat de patrocini.

Secció segona

Altres formes de publicitat

Article 107. Principis generals

1. Als efectes d'aquesta llei, s'entén per altres formes de publicitat les fórmules no convencionals de publicitat per a les quals cal una peculiar adequació de la normativa existent.

2. El Consell de l'Audiovisual de Catalunya ha de vetllar perquè la diversificació de formes de publicitat no posi en perill l'aplicació del règim jurídic general al qual resten sotmeses. A aquest efecte, l'autoritat audiovisual ha d'establir les instruccions pertinents per a adaptar la normativa a les necessitats específiques o a les peculiaritats pròpies de les altres formes de publicitat.

Article 108. Regles especials de publicitat i patrocini a la ràdio

[No vigent]¹³

Article 109. Publicitat institucional

1. La publicitat institucional per ràdio i televisió que emetin les administracions públiques de Catalunya és subjecta al que estableix la legislació reguladora de la publicitat institucional.

¹³ Article derogat per la Llei 11/2007, d'11 d'octubre, de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuels.

2. La publicitat institucional ha de complir els requisits següents:

- a) Només pot tenir com a objecte la informació sobre els serveis públics.
- b) No pot promoure ni desenvolupar campanyes que tinguin com a finalitat destacar la gestió o els objectius assolits pels poders públics.
- c) No pot induir a confusió directa o indirecta amb relació a elements identificatius de partits polítics o de les campanyes de propaganda electoral.
- d) Les administracions de Catalunya, durant els períodes electorals, únicament poden fer campanyes de caràcter institucional destinades a informar els ciutadans sobre la data en què han de tenir lloc les eleccions o el referèndum, el procediment per a votar i els requisits i els tràmits del vot per correu. Aquestes campanyes en cap cas no poden suggerir, directament o indirectament, opcions de vot.
- e) El termini de prohibició de la publicitat institucional durant els períodes electorals s'inicia el dia de la publicació de la convocatòria d'eleccions.

3. El Consell de l'Audiovisual de Catalunya és l'òrgan competent per a verificar el compliment del que estableix l'apartat 2.¹⁴

Títol VII. De les competències públiques en l'àmbit audiovisual i del Consell de l'Audiovisual de Catalunya

Capítol I. Disposicions generals

Article 110. Funcions del Parlament

1. El Parlament exerceix les funcions de control parlamentari de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals i de les empreses i entitats que en depenen.
2. Les formes de control són les que determinen el Reglament del Parlament, aquesta llei i la llei reguladora de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals.
3. El Parlament, de conformitat amb les disposicions establertes pel seu reglament, també exerceix les funcions que, amb relació al Consell de l'Audiovisual de Catalunya, determinen la Llei del Consell de l'Audiovisual de Catalunya i aquesta llei.

Article 111. Competències del Govern

1. Correspon al Govern establir les directrius de l'acció política en matèria audiovisual. En l'exercici d'aquesta funció, el Govern ha de respectar les competències que aquesta llei i d'altres atribueixen al Parlament, als municipis i al Consell de l'Audiovisual de Catalunya.
2. El Govern té competència per a:
 - a) Vetllar per l'aplicació de les directrius de l'acció política que, d'acord amb l'apartat 1, ha establert en matèria audiovisual.

¹⁴ Apartat modificat per la disposició final primera de la Llei 11/2007, d'11 d'octubre, de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals.

b) Elaborar i proposar la normativa referent a l'ordenació dels serveis de comunicació audiovisual, en l'àmbit de les competències que li atribueix aquesta llei.

c) Planificar les inversions i el desenvolupament de les infraestructures necessàries per a garantir el desenvolupament del sector audiovisual de Catalunya i altres sectors relacionats.

d) Adoptar les mesures necessàries per a potenciar la producció audiovisual i per a incentivar la introducció d'innovacions tecnològiques i artístiques dins aquest àmbit.

e) Adoptar les mesures necessàries per a afavorir l'ensenyament de les matèries relacionades amb el món audiovisual en el sistema educatiu.

f) Establir i aplicar mesures de foment, protecció i promoció de l'activitat audiovisual sense ànim de lucre.

g) Establir i aplicar mesures de foment, protecció i promoció del sector audiovisual de Catalunya i mesures de protecció i difusió del patrimoni audiovisual de Catalunya.

h) Planificar l'espai radioelèctric a Catalunya, amb l'elaboració i l'aprovació dels plans tècnics corresponents, amb l'informe previ del Consell de l'Audiovisual de Catalunya. En l'exercici d'aquesta funció ha de dotar i potenciar les activitats de la televisió local o de proximitat de manera equilibrada i equitativa a tot el territori.

i) Negociar i signar el contracte programa pluriennal amb la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals, i també exercir les funcions que li pertocin d'acord amb la legislació vigent, com a part contractant, en l'execució i el compliment del contracte programa.

j) *Exercir les potestats d'inspecció, control i sanció de la prestació de serveis de comunicació audiovisual i en la prestació d'aquests serveis sense títol habilitant a què fa referència l'article 37.2.*¹⁵

k) [No vigent]¹⁶

l) Exercir les altres atribucions que li reserven aquesta llei o d'altres.

3. Correspon al Govern la potestat reglamentària per a desenvolupar i executar aquesta llei, llevat els aspectes que aquesta llei encomana al Consell de l'Audiovisual de Catalunya.

Article 112. Competències dels municipis

1. Correspon als municipis adoptar les decisions necessàries per a prestar el servei públic de comunicació audiovisual d'àmbit local dins el marc establert pel títol tercer.

2. La competència de prestació del servei públic de comunicació audiovisual d'àmbit local es pot exercir en col·laboració amb altres entitats locals amb l'ús dels instruments associatius i de cooperació que estableix la legislació general.

¹⁵ Paràgraf modificat per l'article 7 de la Llei 2/2012, de 22 de febrer, de modificació de diverses lleis en matèria audiovisual. Incisos declarats inconstitucionals i nuls per STC núm. 78/2017, de 22 de juny i núm. 48/2018, de 10 de maig.

¹⁶ Lletres k de l'apartat 2 declarada inconstitucional i nul·la per STC núm. 78/2017, de 22 de juny.

Capítol II. El Consell de l'Audiovisual de Catalunya

Article 113. Naturalesa

1. El Consell de l'Audiovisual de Catalunya actua com a autoritat reguladora i executiva dotada de plena independència respecte al Govern i les administracions públiques per a l'exercici de les seves funcions. Té personalitat jurídica pròpia i plena capacitat d'obrar en l'àmbit del dret públic i privat. Gaudeix d'autonomia organitzativa, de funcionament i pressupostària, d'acord amb la llei.

2. El Consell de l'Audiovisual de Catalunya es regeix pel que estableixen aquesta llei i la llei específica que el regula.

Article 114. Composició

1. Els membres que integren el Consell de l'Audiovisual de Catalunya són elegits d'acord amb el que estableix la llei que el regula.

2. Els candidats a membres del Consell de l'Audiovisual de Catalunya han de comparèixer davant una comissió parlamentària perquè aquesta n'avalui la idoneïtat com a requisit previ al nomenament.

Article 115. Funcions

El Consell de l'Audiovisual de Catalunya, a més de les que li atribueix la Llei 2/2000, del 4 de maig, té les funcions següents:

- a) Vetllar pel respecte dels drets i les llibertats en l'àmbit de la comunicació audiovisual.
- b) Vetllar pel respecte del pluralisme polític, religiós, social, lingüístic i cultural, i també per l'equilibri territorial adequat en el conjunt del sistema audiovisual de Catalunya.
- c) Vetllar pel compliment de les missions de servei públic i especialment de les que estableix el contracte programa i informar-ne el Parlament.
- d) Instar l'òrgan competent de l'Administració de la Generalitat a exercir les funcions inspectores establertes per l'article 130.2.
- e) Atorgar les llicències que habiliten per a prestar el servei de comunicació audiovisual i garantir-ne el compliment de les condicions.
- f) Garantir el compliment de les obligacions dels prestadors de serveis de comunicació audiovisual derivades del que estableixen aquesta llei i les altres disposicions aplicables.
- g) Exercir la potestat d'inspecció, control i sanció que li atribueix aquesta llei.
- h) Posar en coneixement de les autoritats competents les infraccions que adverteixi respecte al compliment pels prestadors de serveis de comunicació audiovisual o altres persones de les obligacions establertes per la normativa audiovisual i de la societat de la informació, quan es tracti d'activitats audiovisuals no incloses en l'àmbit d'aplicació d'aquesta llei.

Article 116. Potestats

1. El Consell de l'Audiovisual de Catalunya, per a complir les seves funcions, pot exercir les potestats següents:

a) Adoptar mesures cautelars en cas d'una urgència justificada per evitar que l'incompliment de les obligacions produeixi un perjudici greu i irreparable al pluralisme, la llibertat de comunicació o els drets dels ciutadans. Aquestes mesures poden comportar la suspensió provisional de l'eficàcia de la llicència.

b) Requerir informació i demanar la compareixença dels prestadors i distribuïdors de serveis de comunicació audiovisual.

c) Ordenar el cessament de les actuacions que incompleixin les condicions de la llicència.

d) Establir acords amb els prestadors que persegueixin el cessament d'actuacions susceptibles de produir un incompliment de la llei o de les condicions de la llicència, segons el criteri manifestat pel Consell. Aquests acords no vinculen l'autoritat audiovisual si la situació de fet respecte a un element essencial de la decisió ha canviat, el prestador incompleix el compromís o aquest s'ha fonamentat en informacions incompletes, inexactes o enganyoses.

e) Imposar multes coercitives per a garantir el compliment de les obligacions dels prestadors envers l'autoritat audiovisual, especialment pel que fa als deures derivats de l'exercici de les potestats que estableix aquest article i de les potestats d'inspecció i control.

2. Les potestats a què es refereixen les lletres a i c s'han d'adoptar en el marc que determina el règim sancionador establert per aquesta llei.

Article 117. Potestat reglamentària

El Consell de l'Audiovisual de Catalunya té la potestat reglamentària per a desenvolupar els preceptes d'aquesta llei i de les altres lleis en matèria audiovisual en els àmbits relatius a les condicions aplicables als títols habilitants per a l'exercici de la llibertat de comunicació i a les obligacions a què resten subjectes els prestadors i distribuïdors de serveis de comunicació audiovisual d'acord amb la llei. Les disposicions reglamentàries del Consell reben el nom d'instruccions. *Les instruccions, com a normes de naturalesa reglamentària, han de respectar els principis de simplificació administrativa, menor restrictivitat i lliure competència.*¹⁷

Article 118. Relacions amb el Parlament

1. El Consell de l'Audiovisual de Catalunya es relaciona amb el Parlament d'acord amb el que estableix el Reglament del Parlament.

2. El Parlament pot demanar al Consell l'elaboració d'informes, estudis i propostes sobre l'àmbit de la comunicació audiovisual i informació relacionada amb l'exercici de les seves competències.

Article 119. Registre de prestadors de serveis de comunicació audiovisual

¹⁷ Paràgraf introduït per l'article 8 de la Llei 2/2012, de 22 de febrer, de modificació de diverses lleis en matèria audiovisual.

1. El Consell de l'Audiovisual de Catalunya ha de portar un registre de prestadors de serveis de comunicació audiovisual.
2. En el registre de prestadors de serveis de comunicació audiovisual ha de constar:
 - a) Els prestadors de serveis de comunicació audiovisual.
 - b) Les incidències i els canvis que afectin el contingut de les llicències, i també el règim de la prestació dels serveis de comunicació audiovisual sotmesos a comunicació prèvia.
 - c) Les decisions adoptades pel Consell de l'Audiovisual de Catalunya en relació amb el compliment de la llicència i dels drets i deures establerts legalment.
 - d) Les altres dades i informacions que es determini per instrucció.
3. L'organització i les normes de funcionament del registre de prestadors de serveis de comunicació audiovisual, que és públic, s'han d'establir per instrucció.

Títol VIII. Del foment, de la promoció i de la protecció del sector audiovisual

Capítol I. Obligacions dels prestadors de serveis de televisió

Article 120. Les polítiques d'impuls del sector audiovisual

[No vigent]¹⁸

Article 121. Obligacions dels prestadors de serveis de televisió de contribuir al desenvolupament del sector audiovisual i de la cinematografia

1. Correspon al contracte programa pel que fa als prestadors públics, i al títol habilitant pel que fa als privats, delimitar l'abast i els termes en què han de complir l'obligació de contribuir al desenvolupament del sector audiovisual i de la cinematografia. A aquest efecte, s'han d'incloure les disposicions relatives a:
 - a) El percentatge d'obres europees.
 - b) El percentatge d'obres de productors independents.
 - c) El percentatge de les obres a què fa referència l'article 120.2.
 - d) El percentatge de producció pròpia.
 - e) Les franges horàries en què s'han d'aplicar aquests percentatges.
 - f) El percentatge de finançament d'obres europees.

2. L'abast i els termes del compliment de l'obligació dels prestadors de serveis de televisió establerta per aquest article s'ha d'adequar a les diverses modalitats del servei de televisió. A aquest efecte s'han d'establir percentatges diferents en funció de si la prestació del servei de televisió és d'abast nacional o local, o és en obert o subjecte a

¹⁸ Article derogat per la disposició derogatòria única de la Llei 20/2010, de 7 de juliol, del cinema.

tecnologia d'accés condicional. També s'han d'adequar els percentatges quan l'oferta de televisió sigui un conjunt de canals de televisió (anomenat, també, plataforma).

3. El Consell de l'Audiovisual de Catalunya, mitjançant una instrucció, ha de determinar les condicions que han de regir aquestes obres per a ésser incloses en les obligacions establertes.

4. El Consell de l'Audiovisual de Catalunya, mitjançant una instrucció, ha de determinar les condicions d'aplicació del percentatge de finançament d'obra europea.

Article 122. Garantia de la integritat de les obres cinematogràfiques

1. Els prestadors del servei públic de comunicació audiovisual poden incloure una única interrupció publicitària durant l'emissió d'obres cinematogràfiques d'una durada superior a noranta minuts.

2. Els prestadors de serveis de televisió han de respectar en les interrupcions publicitàries la integritat de l'obra i els drets subjacents.

Capítol II. Foment de la indústria cinematogràfica i del sector audiovisual

Article 123. Accions de foment

[No vigent]¹⁹

Article 124. Foment de la cultura audiovisual

El Govern de la Generalitat ha de fomentar una cultura audiovisual de qualitat mitjançant les mesures següents:

a) Afavorir l'ensenyament dels mitjans audiovisuals en el sistema educatiu, facilitant els recursos i els arxius audiovisuals amb drets propis als centres educatius.

b) Incentivar la recerca, el desenvolupament i la innovació tecnològica i artística.

Article 125. Protecció del patrimoni audiovisual català

1. [No vigent]²⁰

2. El Govern de la Generalitat ha de crear i regular per reglament l'arxiu al qual s'ha d'encomanar la catalogació, la conservació, la restauració i la posada a disposició de les persones interessades, perquè els puguin consultar, dels programes i les obres audiovisuals²¹.

3. Els prestadors de serveis de comunicació audiovisual han d'efectuar, en els termes que s'estableixin per reglament, el dipòsit d'una còpia en suport digital de cadascun dels programes i les obres de producció pròpia, després que s'hagin difós, sens perjudici de la protecció dels drets relatius a la propietat intel·lectual establerts per la legislació vigent.

¹⁹ Article derogat per la disposició derogatòria única de la Llei 20/2010, de 7 de juliol, del cinema.

²⁰ Apartat derogat per la disposició derogatòria única de la Llei 20/2010, de 7 de juliol, del cinema.

²¹ L'últim incís d'aquest apartat ha estat derogat per la disposició derogatòria única de la Llei 20/2010, de 7 de juliol, del cinema.

4. Els prestadors públics de serveis de comunicació audiovisual han de digitalitzar el patrimoni audiovisual de què disposin per a garantir-ne la conservació mitjançant la tecnologia digital o la que en el futur la pugui substituir.

5. El Govern de la Generalitat ha d'adoptar les mesures necessàries per a promoure la digitalització del patrimoni audiovisual dels operadors de mitjans privats de difusió audiovisual.

Article 126. Promoció de l'espai audiovisual català

1. El Govern de la Generalitat ha de promoure un espai audiovisual català, mitjançant convenis entre els governs de tots els territoris de l'àmbit lingüístic català, amb la finalitat de treballar conjuntament en aspectes de programació i de projecció internacional.

2. El Govern de la Generalitat ha d'establir les mesures adients per a promocionar les obres audiovisuals catalanes en totes llurs modalitats d'expressió i mitjançant totes les formes de difusió. A aquest efecte, ha d'adoptar mesures específiques per a promocionar les obres catalanes a l'exterior, especialment les d'interès cultural i artístic.

3. La Generalitat pot subscriure convenis perquè els prestadors dels serveis públics de comunicació audiovisual puguin emetre en els territoris amb els quals Catalunya tingui espais radioelèctrics confrontants, i també permetre'n la recepció a Catalunya en concepte de reciprocitat.

Títol IX. De l'activitat d'inspecció i del règim d'infraccions i de sancions

Capítol I. Inspecció i control de la prestació de serveis de comunicació audiovisual

Article 127. Competència

1. Correspon al Consell de l'Audiovisual de Catalunya la inspecció i el control de les activitats dels prestadors de serveis de comunicació audiovisual, en relació amb el compliment de les obligacions que els corresponen d'acord amb el que estableixen aquesta llei i les que siguin aplicables.

2. Correspon a l'òrgan competent dins l'Administració de la Generalitat, d'ofici o a instància del Consell de l'Audiovisual de Catalunya, l'exercici d'activitats d'inspecció de la prestació de serveis de comunicació audiovisual, *i, en tot cas, en els supòsits de prestació de serveis audiovisuals sense haver obtingut el títol habilitant a què fa referència l'article 37.2.*²² Les dades obtingudes com a conseqüència de la realització d'aquestes activitats d'inspecció han d'ésser trameses al Consell de l'Audiovisual de Catalunya, perquè pugui exercir les potestats de sanció establertes per aquest títol, sens perjudici de les potestats sancionadores que corresponen a l'òrgan competent de l'Administració en matèria de comunicacions electròniques.

Article 128. Activitats d'inspecció

1. El Consell de l'Audiovisual de Catalunya exerceix activitats d'inspecció en els àmbits següents:

²² Paràgraf introduït per l'article 9 de la Llei 2/2012, de 22 de febrer, de modificació de diverses lleis en matèria audiovisual. Incisos declarat s inconstitucionals i nuls per STC núm. 78/2017, de 22 de juny i núm. 48/2018, de 10 de maig

a) Els continguts difosos en la prestació de serveis audiovisuals, a l'efecte de verificar que es compleixen les diverses obligacions i els límits que, amb relació a aquests continguts, estableixen aquesta llei i les altres que siguin aplicables.

b) Les condicions i la capacitat d'influència en el mercat, i, d'una manera particular, en els processos de formació de l'opinió pública, per part dels prestadors de serveis audiovisuals, a l'efecte de verificar que es compleixen les obligacions i els límits en matèria de pluralisme de la comunicació audiovisual al públic establerts per aquesta llei.

c) Qualsevol altre fet o circumstància que sigui pertinent per a controlar que els prestadors de serveis audiovisuals compleixen tota la resta d'obligacions i deures que siguin exigibles d'acord amb aquesta llei i les altres que siguin aplicables.

2. L'accés a les dependències, les instal·lacions i els dispositius tècnics, i també a les dades, els registres o els documents continguts en suport de caràcter físic o electrònic, si és necessari d'acord amb el que estableix l'apartat 1, l'han de dur a terme funcionaris públics als quals es reconeix la condició d'autoritat.

3. Els prestadors de serveis de comunicació audiovisual estan obligats a facilitar, en tot allò que sigui necessari, les actuacions inspectores establertes per aquest precepte. Aquesta obligació afecta les persones físiques que en tinguin la condició, els corresponents representants legals en el cas que es tracti d'una persona jurídica i, si escau, els responsables de la realització de les activitats en el moment de dur-se a terme les dites actuacions.

Capítol I. Infraccions i sancions

Article 129. Potestat sancionadora

Correspon al Consell de l'Audiovisual de Catalunya i al Govern de la Generalitat, d'acord amb les competències que els atribueix la legislació aplicable, l'exercici de la potestat sancionadora, d'acord amb el règim d'infraccions i sancions establert per aquest capítol.

Article 130. Subjectes responsables

1. Han d'ésser sancionades com a responsables de les infraccions tipificades per aquesta llei les persones físiques o jurídiques, de naturalesa pública o privada, a qui se'n pugui atribuir la comissió, encara que sigui per inobservança.

2. El Consell de l'Audiovisual de Catalunya no pot acordar en cap cas la suspensió ni el cessament de les activitats dels prestadors del servei públic audiovisual, tant si són de competència de la Generalitat com dels ens i consorcis locals. La imposició de les sancions que siguin procedents com a conseqüència d'haver incorregut en alguna de les conductes infractores fixades per aquest capítol s'entén sens perjudici de les conseqüències que es derivin de les disposicions establertes pel contracte programa i de l'exercici de les facultats de control en relació amb la prestació del servei públic que corresponen al Consell de l'Audiovisual de Catalunya i al Parlament de Catalunya.

Article 131. Tipificació i classificació

1. Són infraccions administratives les accions i les omissions que aquesta llei tipifica i sanciona com a tal. El Govern pot introduir per reglament especificacions i graduacions a aquest conjunt d'infraccions i sancions en els casos en què permetin una identificació més correcta de les conductes o una determinació més precisa de les sancions. En cap

cas no es poden introduir per reglament infraccions o sancions noves, ni es pot alterar la naturalesa o el límit de les que regula aquesta llei.

2. Les infraccions es classifiquen en molt greus, greus i lleus.

Article 132. Infraccions molt greus

Són infraccions molt greus:

*a) La prestació de serveis de comunicació audiovisual en els termes establerts per aquesta llei sense disposar de la llicència corresponent o sense haver dut a terme la comunicació prèvia preceptiva, segons que correspongui, i la col·laboració necessària per a la prestació d'aquests serveis. A l'efecte de la determinació del subjecte responsable de la comissió d'aquesta infracció, el Consell de l'Audiovisual de Catalunya o el Govern, segons que correspongui, han d'identificar la persona física o jurídica a qui es pugui atorgar la condició de responsable editorial dels continguts que es difonen, i també les persones la intervenció de les quals és necessària o transcendent per a la dita prestació, sigui com a prestadores dels serveis de suport als serveis de difusió, sigui com a distribuïdores de serveis de comunicació audiovisual, sigui com a propietàries dels immobles des dels quals s'efectuen les activitats de difusió il·legal.*²³

b) L'incompliment dels principis bàsics de la regulació dels continguts audiovisuals. Sens perjudici del que estableix expressament aquesta llei, determinar si s'ha comès aquesta infracció requereix, si escau, comprovar els termes en què aquests principis han estat definits i explicitats per mitjà de la instrucció del Consell de l'Audiovisual de Catalunya i els termes en què han estat definits i assumits com a deures específics a càrrec dels prestadors de serveis audiovisuals en el marc dels acords que hagin establert amb el Consell.

c) L'incompliment de qualsevol dels deures imposats d'acord amb aquesta llei amb relació a la protecció de la infància i la joventut, tant per part dels prestadors de serveis de comunicació audiovisual com dels distribuïdors de serveis de comunicació audiovisual, per a la distribució de programes de ràdio i televisió.

d) La difusió de publicitat subliminar i l'incompliment dels límits generals a la realització d'activitats publicitàries establerts per aquesta llei.

e) L'impediment o l'obstrucció de la realització de les activitats inspectores establertes pel capítol I del títol IX.

*f) La difusió i la realització de continguts o de publicitat que incitin a la violència masclista o la justifiquin o la banalitzin.*²⁴

Article 133. Infraccions greus

Són infraccions greus:

a) La no-difusió de les comunicacions d'interès públic del Govern de l'Estat i del Govern de la Generalitat d'acord amb els termes establerts per aquesta llei.

²³ Paràgraf modificat per l'article 10 de la Llei 2/2012, de 22 de febrer, de modificació de diverses lleis en matèria audiovisual.

²⁴ Lletra introduïda per la disposició addicional sisena de la Llei 5/2008, de 24 d'abril, del dret de les dones a eradicar la violència masclista.

b) L'omissió dels deures de senyalització que hagi establert el Consell de l'Audiovisual de Catalunya d'acord amb aquesta llei.

c) La no-adopció de les mesures necessàries per a garantir l'accés de les persones amb discapacitat als continguts audiovisuals en els termes establerts pel Consell de l'Audiovisual de Catalunya d'acord amb aquesta llei.

d) La realització de qualsevol acció orientada a impedir el gaudi efectiu dels ciutadans de llur dret a accedir als esdeveniments d'interès general definits per aquesta llei.

e) L'incompliment de les obligacions que en matèria de publicitat, patrocini i televenda corresponen als prestadors de serveis de comunicació audiovisual d'acord amb el que estableix aquesta llei, incloent-hi els deures de garantia de la integritat de les obres cinematogràfiques, llevat d'aquells casos en què es tracti d'una infracció tipificada com a molt greu.

f) L'omissió de qualsevol dels deures en relació amb la presència del català i la cultura catalanes i de l'aranès en la comunicació audiovisual, d'acord amb les disposicions d'aquesta llei.

g) L'incompliment de les obligacions establertes per aquesta llei en matèria de difusió d'obres audiovisuals europees.

h) L'incompliment de les obligacions establertes per aquesta llei en matèria de contribució al desenvolupament del sector audiovisual i de la cinematografia.

i) L'incompliment dels deures que corresponen als titulars de llicències per a la prestació de serveis audiovisuals, d'acord amb el que estableixen aquesta llei i els mateixos termes de la llicència.

j) L'incompliment dels deures que corresponen als prestadors de serveis audiovisuals sotmesos al règim de comunicació prèvia, d'acord amb el que estableix aquesta llei, i pel que fa als deures específics que el Consell de l'Audiovisual de Catalunya els hagi imposat.

k) L'incompliment dels compromisos adquirits pels prestadors de serveis audiovisuals en relació amb les diverses obligacions que els imposa aquesta llei, en el marc d'acords establerts amb el Consell de l'Audiovisual de Catalunya i llevat dels casos en què es tracti d'una infracció tipificada com a molt greu.

l) L'incompliment de les obligacions imposades per la llei als distribuïdors de serveis de comunicació audiovisual.

Article 134. Infraccions lleus

Són infraccions lleus:

a) La presència de deficiències en matèria de continuïtat i de qualitat tècnica en la prestació de serveis de comunicació audiovisual, en els casos en què aquestes no constitueixin un incompliment clar de les obligacions establertes o imposades en el règim de la llicència o de la comunicació prèvia.

b) L'incompliment del deure de presentació anual de la declaració responsable del compliment de les obligacions derivades de la llei o del règim de llicència o de la comunicació prèvia, o la presentació d'aquesta amb mancances o omissions greus.

c) L'omissió del deure de respondre als requeriments d'informació i tramesa de material audiovisual efectuats pel Consell de l'Audiovisual de Catalunya en exercici de les seves funcions, llevat dels casos en què aquests requeriments s'efectuïn en el marc de l'exercici d'actuacions inspectores.

Article 135. Prescripció de les infraccions

Les infraccions molt greus prescriuen al cap de tres anys; les greus, al cap de dos anys i les lleus, al cap d'un any.

Article 136. Sancions

1. Les infraccions són sancionades de la manera següent:

a) Les molt greus, amb una multa des de 90.001 euros fins a 300.000 euros i la suspensió de l'activitat per un termini màxim de tres mesos. En el cas dels prestadors de serveis de televisió, per a complir aquesta suspensió, el prestador ha de difondre una imatge permanent en negre que ocupi el 100% de la pantalla, amb un text en blanc que indiqui que el canal ha estat suspès en la seva activitat, sense emetre cap so.

b) Les greus, amb una multa des de 12.001 euros fins a 90.000 euros.

c) Les lleus, amb una multa de 600 euros fins a 12.000 euros.

2. [No vigent]²⁵

3. El Consell de l'Audiovisual de Catalunya ha d'imposar al responsable la difusió pública de la sanció i de la conducta infractora de la qual es deriva, en els casos en què es tracti d'infraccions greus o molt greus.

Article 137. Establiment del grau de la sanció

Per a establir el grau de la sanció s'han de tenir en compte les circumstàncies següents:

a) La gravetat de l'incompliment, entesa en termes d'afectació als béns i valors jurídics protegits en l'establiment de la infracció corresponent.

b) La repercussió o l'impacte social de la comissió de la infracció, en particular pel que fa a la influència que ha tingut en el procés de formació plural de l'opinió pública.

c) El benefici que hagi reportat al responsable o la responsable la comissió de la infracció. Quan en el procediment sancionador es constati aquest fet, la multa s'ha d'incrementar, com a mínim, fins al doble del benefici obtingut per l'infractor o infractora.

d) La naturalesa dels perjudicis causats.

e) L'existència d'intencionalitat o reiteració.

²⁵ Apartat 2 declarat inconstitucional i nul per STC núm. 86/2017, de 4 de juliol.

f) La reincidència, per haver comès més d'una infracció de la mateixa naturalesa en el termini d'un any, sempre que ho hagi declarat una resolució ferma.

Article 138. Prescripció de les sancions

Les sancions imposades per infraccions molt greus prescriuen al cap de tres anys; les imposades per infraccions greus, al cap de dos anys, i les imposades per faltes lleus, al cap d'un any.

Capítol II. Procediment sancionador

Article 139. Disposicions generals en matèria de procediment per a l'aplicació del règim d'infraccions i sancions

1. Correspon al Consell de l'Audiovisual de Catalunya i al Govern de la Generalitat, dins llurs àmbits respectius, la competència per a aplicar el règim d'infraccions i sancions establert per aquesta llei.
2. En allò que no estigui expressament regulat per aquesta llei, és aplicable la normativa vigent relativa a l'exercici de la potestat sancionadora per part de l'Administració de la Generalitat.
3. Els fets constatats en les actes esteses per funcionaris públics que tinguin la condició d'autoritat, en els termes establerts per l'article 130.2, gaudeixen de la presumpció de veracitat i tenen valor probatori, sens perjudici de les proves que les persones interessades poden aportar en defensa de llurs drets i interessos.

Article 140. Mesures de caràcter provisional

1. En qualsevol moment del procediment, tant el Consell de l'Audiovisual de Catalunya com el Govern de la Generalitat, en els respectius àmbits de llurs competències, poden adoptar, d'ofici o a instància de part, i mitjançant un acord motivat que s'ha de notificar als interessats, les mesures cautelars de caràcter provisional que assegurin l'eficàcia de la resolució final que pugui recaure. Aquest acord s'ha d'adoptar amb l'audiència prèvia dels interessats, llevat que hi hagi circumstàncies d'urgència i necessitat extraordinàries que ho impedeixin. En qualsevol moment posterior de la tramitació del procediment s'han d'aixecar aquestes mesures si han desaparegut les causes que van motivar-ne l'adopció. En qualsevol cas, les mesures adoptades han d'ésser idònies, adequades i proporcionades en relació amb la finalitat perseguida i als valors, principis o drets objecte de protecció.
2. Abans d'iniciar el procediment, en els casos d'urgència i quan siguin estrictament imprescindibles per a la protecció provisional dels principis bàsics per a regular els continguts audiovisuals, tal com han estat definits per aquesta llei, tant el Consell de l'Audiovisual de Catalunya com el Govern de la Generalitat en els respectius àmbits de llurs competències, poden adoptar, d'ofici o a instància de part, i de manera degudament motivada, les mesures corresponents. Aquest acord ha d'ésser notificat immediatament als interessats. Les mesures provisionals s'han de confirmar, modificar o aixecar en l'acord d'iniciació del procediment administratiu sancionador, que s'ha d'efectuar dins els quinze dies següents a l'adopció de l'acord i que pot ésser objecte de recurs. Les mesures adoptades resten sense efecte si el procediment no s'inicia en aquest termini o si l'acord d'iniciació no conté un pronunciament exprés sobre aquestes mesures.

DISPOSICIONS ADDICIONALS

Primera. Durada del mandat dels membres del Consell de l'Audiovisual de Catalunya

Es modifica l'article 5 de la Llei 2/2000, del 4 de maig, del Consell de l'Audiovisual de Catalunya, que resta redactat de la manera següent:

"1. El càrrec del president o presidenta del Consell té una durada de sis anys. La durada del mandat dels membres elegits pel Parlament és de sis anys, i cada dos anys se n'ha de fer la renovació parcial d'un terç. El càrrec de president o presidenta i el mandat de la resta de membres del Consell no són renovables.

"2. En cas de vacant sobrevinguda en el càrrec de president o presidenta del Consell, s'hi ha de nomenar una altra persona d'acord amb el procediment que estableix l'article 4 i el que determina l'apartat 1 d'aquest article.

"3. En cas de vacant sobrevinguda del mandat d'un membre d'elecció parlamentària, s'ha de nomenar un nou membre de conformitat amb el que estableix l'article 4 per la resta del mandat. Els membres que ocupin una vacant quan s'hagi exhaurit la meitat o més del mandat poden optar excepcionalment i per una única vegada a la renovació del mandat."

Segona. Taxes d'inspecció i control del Consell de l'Audiovisual de Catalunya

Els prestadors de serveis de comunicació audiovisual, tant si tenen caràcter públic com privat, estan obligats a satisfer la taxa destinada a cobrir les despeses que ocasioni l'exercici per part del Consell de l'Audiovisual de Catalunya de les seves activitats en matèria de supervisió i control, i també del règim d'intervenció establert per aquesta llei. L'establiment d'aquestes taxes s'ha de dur a terme de manera no discriminatòria, transparent, objectiva i proporcionada. En qualsevol cas, la quantia de la taxa a satisfer no pot excedir el tres per mil del volum total del negoci del prestador corresponent.

Tercera. Causes per la pèrdua de la condició de membre del Consell de l'Audiovisual de Catalunya

S'afegeix una nova lletra, la e, a l'article 7 de la Llei 2/2000, amb el text següent:

"e) La no-resolució de les incompatibilitats que fixa l'article 6 en el termini que estableix."

Quarta. Participació en la prestació del servei públic de comunicació audiovisual a la Vall d'Aran

El percentatge màxim establert per l'article 32.2 pot ésser superat a la demarcació de la Vall d'Aran, atenent la seva singularitat lingüística i cultural.

DISPOSICIONS TRANSITÒRIES

Primera. Tramitació dels concursos per a l'adjudicació de concessions per a la gestió del servei públic de televisió digital local que encara no hagin estat resolts

Els concursos per a l'adjudicació de concessions per a la gestió del servei públic de televisió digital local convocats d'acord amb la Llei de l'Estat 10/2005, del 14 de juny, de mesures urgents per a l'impuls de la televisió digital terrestre, de liberalització de la televisió per cable i de foment del pluralisme, amb anterioritat a l'entrada en vigor d'aquesta llei i que encara no hagin estat resolts, s'han de continuar tramitant d'acord amb el procediment originalment establert, sens perjudici del que estableix la disposició transitòria segona.

Segona. Llicències per a la prestació de serveis de comunicació audiovisual

1. Els títols concessionals vigents en matèria de gestió indirecta del servei públic de ràdio i televisió dins l'àmbit de Catalunya en el moment de l'entrada en vigor d'aquesta llei s'han de transformar en llicències per a la prestació de serveis de comunicació audiovisual. A aquests efectes, els concessionaris s'han d'adreçar, en el termini de tres mesos, al Consell de l'Audiovisual de Catalunya perquè s'atorgui el nou títol, sens perjudici del que estableix l'apartat 3.

2. Les noves llicències s'han d'ajustar, pel que fa a drets i obligacions, al que determini el contracte concessional originari, en tot allò que no s'oposi al que determinen aquesta llei i les altres que siguin aplicables. A aquests efectes, si cal el Consell de l'Audiovisual de Catalunya pot incorporar noves obligacions i condicions a la llicència corresponent.

3. El termini de vigència de les noves llicències és el que resti del període original de les concessions transformades, entenent que aquest és el període inicial que estableix l'article 40.1.

4. Les disposicions establertes pels apartats 1, 2 i 3 també són aplicables a les concessions per a la gestió indirecta del servei públic de radiodifusió sonora.

Tercera. Règim dels mitjans audiovisuals de la Generalitat i dels d'àmbit local

Els mitjans audiovisuals de la Generalitat es regeixen pel que estableix aquesta llei sobre el servei públic audiovisual, a partir de la seva entrada en vigor. Aquest règim també és aplicable als mitjans audiovisuals d'àmbit local sens perjudici, pel que fa a la televisió digital local, del procediment que estableix la disposició transitòria primera. Les concessions adjudicades d'acord amb aquell procediment resten substituïdes per un règim de gestió directa amb el dret d'utilitzar l'espai radioelèctric corresponent.

Quarta. Ús de la tecnologia analògica en el procés de transició a la televisió digital

Els titulars de concessions per a la prestació del servei públic de televisió digital de l'àmbit de Catalunya i els titulars de concessions de televisió digital local atorgades en virtut de concursos convocats amb anterioritat a l'entrada en vigor d'aquesta llei, poden emprar simultàniament la tecnologia analògica per a la difusió de les emissions durant el procés de transició a la televisió digital, d'acord amb les disponibilitats i la planificació de l'espectre radioelèctric.

Cinquena. Tramitació dels expedients administratius que esdevinguin competència del Consell de l'Audiovisual de Catalunya

1. Els expedients administratius que a partir de l'entrada en vigor d'aquesta llei esdevinguin competència, per raó de la matèria, del Consell de l'Audiovisual de Catalunya s'han de regir per les disposicions següents:

a) Els expedients ja iniciats els ha de continuar tramitant la unitat administrativa que correspongui, fins que es resolguin.

b) Els expedients que s'iniciïn a partir de l'entrada en vigor d'aquesta llei s'han d'adreçar directament al Consell de l'Audiovisual de Catalunya perquè els tramiti.

2. Pel que fa a la normativa aplicable, els expedients s'han de continuar tramitant d'acord amb el procediment originàriament establert fins que es produeixi l'adequació al que estableix aquesta llei.

Sisena. Règim concessional transitori

1. Les llicències per a la prestació dels serveis de comunicació audiovisual han d'adoptar la forma de concessió administrativa mentre no es produeixi la modificació del règim concessional vigent establert per la normativa bàsica estatal.

2. El que estableix l'apartat 1 s'entén sens perjudici de l'aplicació del règim jurídic que determina l'apartat 2 de la disposició transitòria segona.

DISPOSICIÓ DEROGATÒRIA

Resten derogades les lleis que s'oposen al que estableix aquesta llei.

DISPOSICIÓ FINAL

Aquesta llei entra en vigor el mateix dia que es publica en el Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya.